Milliyet

ÇOCUK

3 Ocak 1983 ● Sayı: 1 ● 40 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

İNSAN ATLASI
VÜCUDUMUZ VE ORGANLARIMIZ ANSİKLOPEDİSİ

TÜRKLERİN ve TÜRKİYE'NİN TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ

- TENTEN İSTANBUL'DA
- TONTON AİLESİ
- BAYTEKİN
- CİMCİME
- RED KİT

Yeni yılınız kutlu olsun

Eti'nin nefis bir numarası daha

KÜÇÜK PRENS

heryerde
10TL.

ETİ

YENİ YIL, YENİ SAYI

HER yeni yayın dönemine içeriğini zenginleştirerek giren, derginiz **"Milliyet ÇOCUK"**, uzun bir hazırlık döneminin sonunda gerçekleştirdiği birinci sayısıyla karşınıza çıkıyor.

Geçen sayımızda da tanıtmaya çalıştığımız gibi, dünyanın en çok okunan çizgi-roman kahramanlarından biri olan **"Ten Ten"**in bir serüveni İstanbul'da filme alınmış, yabancı oyuncuların yanı sıra, **Ulvi Uraz, Dario Moreno** ve **Faik Coşkun** gibi Türk sanatçılar da kamera karşısına geçmişlerdi. Daha sonra bir bölümü Yunanistan'da çevrilen film, gösterildiği sinemalarda gişe rekorları kırmış, yılın en beğenilen filmleri arasına girmişti.

"Ten Ten İstanbul"da adlı filmin dergimizde sunacağımız renkli film fotoğraflarla süslü ve **"roman"** biçimini hepinizin severek okuyacağınıza inanıyoruz.

ESKİ dost **"Baytekin"**, uzun bir aradan sonra **"Baytekin - Yeşil Adamlara Karşı"** adlı soluk soluğa okuyacağınız bir serüvenle bizlerle oluyor. Daha sonra bütününü bir **"Özel Sayı"** içinde de okuyacağınız bu serüvenden başka, televizyonda herkesin beğenisini kazanmış **"Tonton Ailesi"** de yeni yayın döneminde dergimizde izleyeceğiniz çizgi-roman kahramanlarımız olacaklar... Bu harika yaratıkların serüvenleri uzunca bir süre, renkli olarak izlemenize sunulacak.

OLAGANUSTU yankılar uyandıran iki ansiklopedimiz, **"INSAN ATLASI - Vücudumuz ve Organlarımız Ansiklopedisi"** ile **"TURKLERIN VE TURKIYE'NIN TARIHI ANSIKLOPEDISI"**nin ikinci cildinin yayımı sürüyor.

Daha önce cilt kapakları da satışa çıkarılan bu ansiklopedilerimizi fasikül sırasına göre biriktirmeyi unutmuyorsunuz değil mi?

Cilt kapaklarımızı alamayan okurlarımız, beher cilt kapağının bedeli olan 200 liralık posta pulunu, **"Milliyet Çocuk Dergisi, Türbedar Sokak, No: 8, Cağaloğlu-İstanbul"** adresine göndererek cilt kapaklarını edinebilirler.

Esenlik dileklerimizle...

BİZDEN SİZE

OKURUN SESİ

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı "Milliyet Çocuk Dergisi "Okurun Sesi" Cağaloğlu/İstanbul" adresine bekliyoruz.

Derginizi çok seviyor ve okuyorum. Red Kit, Cimcime'yi çok seviyorum. Yalnız Kronos'u hiç sevmiyorum. Ayrıca Pembe Panter ve televizyon kahramanlarının posterlerini verirseniz çok sevinirim.

Gökhun KURT (Nazilli)

Derginizi 3 yıldır almaktayım. Red Kit, Cimcime ve Tarzan'ı çok beğeniyorum. Ayrıca Pıtırcık'ın Serüvenleri ve Pembe Panter'i tekrar yayınlamanızı diliyorum. Çalışanlara başarılar dilerim.

Metin AL (Eskişehir)

Derginizi çok beğeniyorum ve hiç aralıksız alıp okuyorum. Spor haberleri ile bulmaca programı da yayınlarsanız hiç şüphesiz daha fazla okuyucu kitlesine sahip olacağınızdan eminim. Selamlar. Esen kalın.

İbrahim ÇETİNTAŞ (Sivas)

"Ten Ten İstanbul'da"

İÇİNDEKİLER

Okurun Sesi 3
Roman: Kimsesiz Çocuk 4-5
Üç İzci 6-8
Yaşanmış Serüvenler 9-10
Mırnav 11
Tenten İstanbul'da 12-13
Red Kit 15-17
Yerli Hikâye - Şiir 18-19
Baytekin 20-22
Demir Yumruklu Adam .. 23-25
Roman: Ölüm Kaçakçısı .. 26-27
Tonton Ailesi 28-30

Cimcime 33-35
Bilmece-Bulmaca 36-37
Okurdan Okura 38-39
Gaddar Davut 40-42

Orta sayfalarımızda, "Türklerin ve Türkiye'nin Tarihi Ansiklopedisi • İnsan Atlası ve Alfred Hitchcock'un seçtiği çizgi-roman ekimiz.

Milliyet ÇOCUK

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
YEKTA OKUR

Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayın, Türbedar Sokak, No: 8, Cağaloğlu - İstanbul. Telefonlar: 22 44 10 (10 hat) - 26 83 86. Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu - İstanbul. Abone Koşulları: Yıllık: 2158, Altı aylık: 1079 TL. (Uçak ile yıllık 1157 Lira.) Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır.

Türkiye'de satış fiyatı: 40, Kıbrıs'ta 50 Lira.

Yıl: 13, Sayı: 1, Cilt: 5, 3 Ocak 1983

KİMSESİZ ÇOCUK

• HECTOR MALOT'nun Romanı • 5

Barberin Ana karşısında Remi'yi görünce, sevinçten deliye döndü.

"Teşekkür ederim" diye karşılık verdi Mattia gülümseyerek. "Ama Remi'yi bırakamam!"

Espinassous, bir süre daha ikna etmeye çalıştı çocuğu. Sonra, onu düşüncesinden vazgeçiremeyeceğini anlayınca: "Peki, öyle olsun. Ama hiç olmazsa bunu kabul et" dedikten sonra Mattia'ya bir müzik kitabı armağan etti. Kitabın üzerinde: "Genç bir müzisyene, ünlü olduğu zaman Mende'deki berberi hatırlaması umuduyla" sözleri yazılmıştı.

Üçlü topluluk yeniden yola koyuldu. Ama artık yalnız Chavanon'a doğru yönelmişlerdi. Yolda, geçtikleri yerlerde verdikleri konserlerle para kazanmayı da sürdürdüler. Böylece, kısa bir süre sonra tombul bir inek satın aldılar.

Birkaç gün sonra, Barberin Ana'nın evinin önündeydiler. Hepsi de heyecandan titriyordu. Remi, önce ineği ahıra götürdü, sonra kapıyı çaldı. Yüreği güm güm atıyordu. Ne olacaktı acaba kapı açılınca?

Kapı açıldığında, olanlar görülmeye değerdi. Barberin Ana, karşısında Remi'yi görünce, sevinçten deliye döndü. "Tanrım, gözlerime inanamıyorum. Remi mi bu?" diye sevinçle haykırdı.

"Anne, anne!" Ana-oğul kucaklaştılar. Sonra, ağlamalar, gülmeler birbirini izledi. Evde, tam bir bayram havası vardı. Neden sonra, Barberin Ana, ahırdan bir inek sesi geldiğini farketti. Ahıra gidince, sattığı ineğinin yerinde tombul bir ineğin durduğunu gördü. Sevinçten gözleri pırıl pırıl parlıyordu.

Daha sonra, Barberin Ana, Remi'ye, kocası Jerome'un Paris'e gittiğini söyledi. "Seni aramak için, Remi" dedi. "Çünkü..... ailenden haber çıktı. Buraya bir adam geldi. Ailen senin izini bulmuş. Seni yanlarına almak istiyorlarmış. Sana bir mektup yollamışlar. Jerome bu yüzden Paris'e gitti. Seni bulup mektubu verebilmek için."

Remi, duyduklarına inanamıyordu. Şaşkınlık ve sevinçle ayağa fırladı: "Öyleyse, benim de bir annem, bir babam var. Benim de bir ailem var!" diye bağırdı. Sonra Mattia'ya dönerek: "Ne kadar mutluyum. Sen mutlu değil misin?" dedi. Mattia, hiçbir şey söylemeden başını önüne eğdi.

Birkaç gün sonra, iki arkadaş, yanlarına Kapi'yi de alarak Paris'e doğru yola çıktılar. Remi, yolculuk sırasında arkadaşının neden üzgün olduğunu anladı. "Mattia" dedi sevgiyle. "Benim ailemi bulmam demek, senin de aileni bulman demektir. Sen benim kardeşimsin. Bunu unutma."

Bu sözler üzerine, Mattia eski neşesine kavuştu. Paris'e vardıkların-

da, doğruca Jerome'un kaldığı hana gittiler. Ama onları kötü bir haber bekliyordu handa. Jerome ölmüştü. Hem de Remi'nin işine yarar hiçbir bilgi bırakmadan.

Remi umutsuzluğa kapılmıştı. Mattia, onu teselli etti: "Göreceksin, Remi" dedi. "Jerome, Barberin Ana'ya bir haber göndermeden ölmüş olamaz. Barberin Ana da muhakkak bu adrese mektup yazıp, sana gerekli bilgilerin eline geçmesini sağlayacaktır."

"Nerden biliyorsun bunu?" diye düşünceli düşünceli sordu Remi.

"Bilmiyorum, ama içime öyle doğdu." Mattia yanılmamıştı. Birkaç hafta sonra Barberin Ana'dan bir mektup aldılar. Barberin Ana, Jerome'un ölmeden önce, kendisine bazı bilgiler ilettiğini yazıyordu. Buna göre Remi, ailesini bulmak için Greth ve Galley adlı iki notere başvurmak zorundaydı. Bu iki adam Londra'da Green Square'da oturuyorlardı ve Remi'nin izini bulmakla görevlendirilmişlerdi.

Kader, şimdi de Remi'yi ve dostları Mattia ve Kapi'yi, denizaşırı bir ülkeye, Londra'ya sürüklüyordu.

Londra'ya vardıklarında, Remi'nin yüreğini bir korku kapladı. Yıllardır süren yolculukların sonuna geldiğini düşünüyordu. Sonunda kim olduğunu öğrenecek, annesini, babasını tanıyacaktı.

O da, ötekiler gibi bir çocuk olacaktı. Remi, bunları düşüne düşüne verilen adrese geldi. Merdivenleri çıkarken bacakları titriyordu.

Yaşlı bir odacıya kendini tanıttı. Odacı da, homurdanarak, onu bir büroya götürdü. Odada sert ve sevimsiz görünüşlü iki adam vardı.

Adamlar, Remi, Mattia ve Kapi'yi bir süre süzdükten sonra, kendi aralarında konuşmaya başladılar. Sonunda, biri: "Barberin ailesiyle kalan hanginiz?" diye sordu.

"Ben, efendim" dedi Remi.

"İyi. Şimdi sizi ailenize göndereceğim. Yanındaki çocuk kim?"

"Arkadaşım, efendim. Adı Mattia. Şey, söyler misiniz, babam var mı benim?"

"Tabiî, annen, baban, erkek ve kızkardeşlerin de var."

"Soyadınız Driscoll."

Driscoll! Demek adı Driscoll'dü. Remi, bütün sevimsiz görünüşlerine rağmen, bu iki adamı kucaklamak istedi. Bu sırada içeri odacı girdi. Arabanın onları beklediğini söyledi.

Hep birlikte çıktılar. Remi, kendini düşte sanıyordu. Mattia'ysa çok düşünceli görünüyordu. Çok iyi bildiği İngilizcenin yardımıyla, odacının arabacıya söylediklerini dikkatle izliyordu.

Sonunda arkadaşına: "Dinle Remi" dedi. "Konuşulanlara bakılırsa, Driscoll ailesi hırsızların yaşadığı bir mahallede oturuyor."

"Hırsızların mı?" diye şaşkınlıkla kekeledi Remi. "Ama, bu imkânsız!"

Ama, camdan bakınca, arabanın, eski ve yıkık-dökük evler arasında, çamurlu sokaklarda ilerlediğini gördü. Araba biraz sonra, yıkılacakmış gibi duran, perişan bir evin önünde durdu.

"İşte geldik" dedi arabacı. "Eviniz burası, inebilirsiniz Bay Driscoll!"

Hâlâ şaşkınlık içinde olan Remi, dostlarıyla birlikte, karanlık bir kapıdan içeri girdi. Hurda yığılı bir koridordan geçtikten sonra kapıyı çaldılar. İçerden "girin" diyen bir ses duyuldu.

Remi, titreyen elleriyle kapıyı açtı. Mutfak gibi bir yerdi burası. Soluk bir lamba ışığı altında kalabalık bir topluluk vardı. Herkes Remi'ye bakıyordu.

Sürecek

Herkes Remi'ye bakıyordu.

üç izci

GECE SOYGUNU

6

EH ARTIK BİZE İHTİYACINIZ KALMADI... KAMPA GERİ DÖNELİM KOMİSERİM.

DAHA SONRA GÖRÜŞMEK ÜZERE DOSTLARIM.

AZ SONRA...

KOMİSERİ DÜŞÜNCESİNDEN DÖNDÜRMEK ÇOK GÜÇ... FAKAT, BENCE ADO'NUN SUÇSUZ OLDUĞU KESİN ARTIK.

EVET... ZAVALLI VİNÇİ, BELKİ DE BİR İZ BULMUŞTU VE GERÇEK SUÇLU ONU SUSTURMAK İSTEDİ.

KAMPA DÖNEN İKİ İZCİ, ADO VE KİM'E ONLARI ANLATTILAR...

TANRIM! DEMEK VİNÇİ BENİM YÜZÜMDEN YARALANDI. EĞER ÖLÜRSE KENDİMİ HİÇ BAĞIŞLAMAM.

NE YAPACAKSINIZ?

TESLİM OLACAĞIM! YOKSA ALÇAKLIK ETMİŞ OLURUM... GEÇ KALMADAN VİNÇİ'Yİ GÖRMELİYİM.

HAKLISINIZ... BEN DE SİZİNLE GELEYİM.

HEMEN YOLA KOYULDULAR...

KOMİSER HASTANEYE GİTTİ. SÖYLEYECEKLERİNİZ ÇOK ÖNEMLİYSE ONU ORADA BULABİLİRSİNİZ.

HASTANEYE VARDIKLARINDA

AH, DOSTLARIM BANA NE SÖYLEYE...

NEE! ADO SEN HA!..

DİKKAT, KOMİSERİM BELKİ DE SİLAHLIDIR!

İŞTE TABANCASI KOMİSERİM. ONU BİZE KENDİ VERDİ.

ONU NEREDE YAKALADINIZ?

BİZİM KAMPA SIĞINMIŞTI. SUÇSUZ OLDUĞUNU SÖYLÜYOR...

TABİİ... HER SUÇLU BÖYLE SÖYLER.

EVET, YALAN SÖYLÜYOR. YOKSA SUÇ ORTAĞINI NEDEN ÖLDÜRMEK İSTESİN?

VİNÇİ NASIL OLDU? ONU GÖRMEK İSTİYORUM...

EVET SENİ ANLIYORUM. EĞER ÖLSEYDİ BU SANA PAHALIYA MAL OLURDU. NE MUTLU Kİ, KURTULDU!
OH!.. ŞÜKÜRLER OLSUN.
BAY MALİN VE OĞLU ÖNÜNDE ONU SORGUYA ÇEKMEK İSTEDİM. FAKAT ŞİMDİ UYUYOR. YARIN KONUŞTURACAĞIM ONU. BU ARADA SEN GECEYİ DEPODA GEÇİRİRSİN.
TAMAM KOMİSER! BENİM İÇİN ÖNEMLİ OLAN VİNÇİ'NİN GÜVENLİK İÇİNDE OLMASI.
BAY MALİN VE ARKADAŞI HASTANEDEN AYRILDIKTAN SONRA...
SİZE GELİNCE DOSTLARIM, YARIN KESİNLİKLE GÖRÜŞMELİYİZ. AÇIKLIK KAZANMASI GEREKEN BAZI NOKTALAR VAR.
BİZ HEMEN HAZIRIZ.
HOŞÇAKAL ADO!
AZ SONRA...
ADO SUÇSUZSA SOYGUNU DÜZENLEYEN KİM?
HM...
ADO'NUN CEBİNE DAHA SONRA PARALARI YERLEŞTİREN KİMSE ODUR! BELKİ DE ÇEVRESİNDEN BİRİSİ... AMA ONUN MASKESİNİ İNDİRECEĞİZ!
BU YUMURCAKLAR TEHLİKELİ OLMAYA BAŞLADILAR. ONLARLA CİDDİ OLARAK İLGİLENMENİN ZAMANI GELDİ.
ÜÇ İZCİ ERTESİ GÜN KUVVET TOPLAMAK İÇİN KAMPA DÖNDÜLER...
OOH, RAHAT BİR UYKU ÇEKMENİN HAYALİNİ KURUYORUM.
HAYALİ BIRAK, UYUMANA BAK!
DERİN BİR UYKUYA DALDIKLARINDA
HAYDİ BAKALIM!
BİR KAÇ SANİYE SONRA...
?
BİR SES DUYDUN MU SEN
EVET DUYDUM.

Sürecek

SALLA YUKON'U NASIL GEÇTİK?

1 Yaşanmış Serüvenler

DEVRİLMEMEK için yanımdaki dümeni destek aldım. Ters bir akıntının sürüklediği salımız, bizi nehrin tam orta yerine getirmişti. "Sürükleni..." diyebildi arkadaşlardan biri. Ama nehir o kadar hızlı akıyordu ki, gürültüde benden başka kimse ne söylediğini anlayamadı. Hemen dümen yekesini bütün gücümle bastırarak, salın biraz olsun yön değiştirmesini sağlayabildim. Ama tehlike geçmemişti. Salı kıyıya doğru sürükleyemezsek, az ilerde karşımızda dev bir gökdelen gibi duran kayalığa çarpıp parçalanacaktık...

Tam birbuçuk saatlik bir uğraş, bizi orta kanallardan birine sokuverdi. Nehir burada yavaş akıyordu. Büyük bir şans eseri, çok az bir hasarla o korkunç akıntıdan kendimizi kurtarabilmiştik. Salımızın köşe bağlantıları çözülmüş, ana yelkenimiz yırtılmıştı ama, fazla önemi yoktu bunların. Hepsi de kolayca onarılabilirdi.

Benett Gölü'nden Kanada sınırına kadar uzanan 1850 millik yolculuğumuzda, Yukon Nehri'nin bize öğreteceği derslerin belki de ilkiydi bu. Tam iki yaz boyunca önce salımızla Yukon Nehri'nde yolculuk edecek, kuzeye çıkıldıkça da, skilerimizle donmuş nehrin üzerinde yol almaya çalışacaktık. Yolculuğumuz süresince, kızılderililerden, beyazlara ve Eskimolara kadar, Yukon Nehri'nin zorluklarıyla güzelliklerini paylaşan birçok insanla tanışacaktık.

Yirmi yaşlarında dört gençtik. Hepimizin de bir tek amacı vardı: Yukon Nehri'ni yaklaşık yüz yıl önce atalarımızın kullandıkları yöntemlerle yeniden keşfetmek istiyorduk. Bu konudaki akıl hocalarımız, 1890'larda Klondike Altına Hücumu'nu gerçekleştiren binlerce serüvenciydi. Bu "öncü"lerin kullandıkları yöntemler, izledikleri yollarla, o devir insanının yaşadığı serüvenleri yeniden yaşamak, Alaska'nın doğal güzelliklerini tanımak istiyorduk.

DÖRDÜMÜZ de vahşi doğayla iç içe yaşamanın getirdiği güçlüklere yabancı değildik. Paul Crews de benim gibi doğma büyüme Alaskalı, çok iyi bir dağcı, Amerikan kayak millî takımının eski bir üyesi ve profesyonel sürat kayakçısıydı. Jerry Wallace, Oregon'lu bir atletti. Alaska'daki bir orman kampında beş yıl çalışmıştı. Bob Clark ise grubumuzun fotoğrafçısıydı. İki yaz sürecek bu yolculuğumuzu görüntüleyecek arkadaşımız, bundan önce de böyle yolculuklara çıkmıştı.

Benim içinse, bu gezinin kişisel bir özelliği vardı. Büyükbabam buna benzer bir yolculuğu 1899'larda gerçekleştirmişti. Altına hücum başladığında kardeşiyle birlikte bir sal yapmış, Yukon Nehnri'ni boydan boya geçerek, Klondike Bölgesi'ne gelmiş, daha sonra da ileride yerleşeceği Alaska'ya gelmişti.

"Eğer başardılarsa," dedi Paul, "Bizim de başarmamamız için hiçbir neden yok..."

Büyükbabamın izlediği yolun aynısını izleyecektik. İlk

durağımız eski bir liman kasabası olan Dyea'ydı. Alaska'nın güneydoğusunda yer alan bu küçük kasabadan, Chilkoot Geçidi'ni kullanarak, Benett Gölü'ne ulaşacaktık. Burada ise, eski gereçleri kullanarak, tıpkı büyükbabamın yaptığı gibi bir sal inşa edecek, yaz sezonunun bitimine kadar nehirde yol alacaktık.

İkinci yılın başında ise, kaldığımız yerden yolculuğumuzu sürdürecek, kuzeye yöneldiğimizden salımızın üzerine bir de çadır yapacaktık. Böylece, Yukon Nehri donana kadar yolculuk edecek, daha sonra da donmuş nehrin üzerinde kayaklarımızla yol alacaktık.

TEMMUZ ayı başlarında otostop yaparak Chilkoot'a geldikten sonra üç günde Benett Gölü'ne ulaştık. İlk güçlükler artık başlıyordu. "Dayanıklı" bir sal yapmamız gerekliydi. Arkadaşlarla oturup, salın nasıl olması gerektiğini tartıştık. Dayanıklılık ve hareket yeteneği," dedi Jerry. "Tabiî ki rahat olması da gerekli," diye ekledi Bob. "Üzerinde aylarca yaşayacağımızı düşünürsek..."

Benett ve Tagish gölleri arasındaki yolculuğumuzun ilk bölümünde, ani fırtınalara karşı çok sağlam olması şarttı. Her iki yöne hareket eden akıntıları kontrol edebilmek için sağlam bir dümen yekesi, değişebilen rüzgârlardan da yararlanmak için kendi çevresinde kolaylıkla dönebilen bir ana yelkene gereksinmemiz vardı.

Hızla akan bir nehir üzerinde manevra yeteneği çok şey demektir. Özellikle aniden karşınıza çıkan akıntılar, manevra yeteneği olmayan bir taşıtı kolaylıkla alabora edebilir. Nitekim yolculuğumuzun üçüncü haftasında karşımıza çıkan ani bir akıntıyla sürüklendiğimiz kayalık, aklımızı başımıza getirmiş, bir tane iskele tarafına, bir tane de kıç tarafa ek kürek taktırtarak, salımızı daha kolay hareket ettirmemizi sağlamıştı.

Balta sesleri ve el testeresinin çıkardığı hışırtılar, Benett Gölü'nün yakınındaki ormanda bir kez daha yankılanmaya başladı. Ladin ve çam ağaçları birbiri ardına yere düşüyor, kalın bir halatla nehre sürükleniyordu. Daha sonra da nehir kıyısında temizleniyor, üzerindeki küçük dallar ayıklanıyordu.

İşte iki yaz boyunca üzerinde yaşayacağımız salımız...

Benett Gölü'nün kıyısında, ladin ve çam ağaçlarını kesip salımızı yapmaya başlıyoruz.

Gelecek Hafta: Yolculuğumuz Başlıyor.

SİNAN GÜRDAĞCIK

ÜNLÜ KAHRAMANIN EN GÜZEL SERÜVENİ

tenten İstanbul'da

HER şey Moulinsart şatosunda başladı. O sabah, hava çok güzeldi. Hoşça bir vakit geçirmek isteyen bizler için bulunmaz bir fırsattı bu... Profesör, Kaptan, ben bir tatilin tadını çıkartmak istiyorduk... Ama, postacı, elinde İstanbul'dan postalanmış bir mektupla çıkageldi.

Kaptan Hadok'a beklenmedik bir haber getiren bir mektuptu bu. Bir zamanlar Sumatra açıklarında hayatını kurtardığı eski dostlarından biri Amiral Temistokl Paparanik ölmüştü. Kaptan Hadok bu haber üzerine hıçkırıklarla ağlamaya başladı. Ama, gözü mektubun ikinci paragrafına iliştiğinde bu hıçkırıklar birden çığlıklara dönüştü...

Paparanik "Altın Post" gemisini Kaptan'a miras bırakmıştı. Oysa, Hadok, artık hiç denize açılmamak, kendini heyecanlı, yorucu serüvenlere kaptırmamak için yemin etmişti. Ama bu gemi, Kaptan'a gökten inen bu gemi onu baştan çıkarmaya yetti!

Kahramanlarımız, yirmi dört saat sonra Türkiye'ye varmışlardı. Tenten, Kaptan Hadok ve Boncuk,

Kaptan Hadok, ne yazık ki düş kırıklığına uğradı... Altın Post asırlık, her yanı çürümüş, paslanmış, köhne bir tekneydi.

Haliç'te gezinen sandallardan birine atlayarak İstanbul'u tanımaya çıktılar.

Profesör Turnesol yolculuğa katılmamıştı. Yaşlı bilgin araştırmalarının tam sonuç vereceği bir zamanda laboratuvarından ayrılmak istememişti. Kaptan'ın öfkesine ve homurtularına aldırmadan, onun hışımına uğramaktan korkmaksızın inatla, dünyada yeni bir çağ başlatacağına inandığı bir yakıt türü üzerinde çalışıyordu. Arkadaşlarıyla "Altın Post"un ilk uğrak yeri olan Atina'da buluşması kararlaştırılmıştı.

Kaptan Hadok, Paparanik'in gemisiyle uzun bir Akdeniz turu yaptıktan sonra Fransa'ya dönmeyi tasarlıyordu. Hiç kuşkusu yoktu... Kendisini bekleyen "Altın Post", olsa olsa yepyeni, sağlam ve Paparanik'e yakışır biçimde gösterişli bir gemiydi.

Ne yazık ki düş kırıklığına uğradı...

"Altın Post" asırlık bir gemiydi. Tabanı çökmüş, her yanı çürümüş, paslanmış, köhne bir tekneydi. Kamaraları ve iskeleyi gezdiler ve bir sürü değersiz dökümtüyle karşılaştılar. Bunlar, Kaptan'ın son düşüncelerini bir anda değiştiriverdi, "Bu on para etmez!.." dedi. İşte tam o sırada Bay Karabin ortaya çıktı. Çok şık giyimli bir adamdı, gayet kibar davranıyordu ve özellikle çok eli açıktı. Kaptan Hadok'a bu külüstür tekne karşılığında 600.000 Türk lirası teklif etmişti.

Bu beyefendi için Altın Post'un ne gibi bir önemi olabilirdi ki? Bunun açıklaması çok basitti. Varlıklı Anton Karabin, Amiral Paparanik'i yakından

Profesör Turnesol, yeni bir dönem başlatacağına inandığı bir yakıt türü üzerinde çalıştığını söyleyerek geziye katılmadı... Arkadaşlarına daha sonra yetişecekti.

Haliç'te gezinen sandallardan birine atlayarak İstanbul'u tanımaya çıktılar.

Kaptan, kızgınlıkla nargilesini sallayıp dururken, âletin tıkaçı yerinden kurtuldu... Çevreye sular fışkırmaya başladı.

tanıyordu ve ölen arkadaşının ardından bu tekneyi bir anı olarak saklamak istiyordu. Bunca geçerli neden ve böylesi yüklü bir para karşısında Kaptan Hadok, tam bu teklifi kabul etmeye hazırlanırken, Tenten temkinli davranarak Kaptan'a biraz düşünmek için zaman ayırmasını önerdi.

Bunun üzerine Bay Karabin'in tutumu bir anda değişti, çok sert bir tavırla kartvizitini bırakıp oradan hızla uzaklaştı. Kartvizitinde şu yazılar okunuyordu: A. Karabin, Karexport Başkanı.

İki saat sonra, şirin bir lokantanın bahçesinde Kaptan Hadok nargilenin tadına bakarken, birden telefona çağrıldığını duyunca pek şaşırdı. Evet, bu doğruydu, bir yabancı "Hadok efendi"yle görüşmek istiyordu. Bu yabancı, kaptana sözde dostça, bir an önce "Altın Post"u satmasını, yoksa başına kötü şeyler gelebileceğini söylüyordu. Masasına dönen Kaptan öfkeyle bağırmaya başladı: "Bir tehdit bu!.. Ben bu tekneyi canım isterse satarım... Mal benim değil mi?"

Kaptan Hadok, o kızgınlık içinde nargilesini sağa, sola sallayıp dururken, nargilenin marpuçu elinden kurtuldu ve sular ortalığa fışkırmaya başladı. Korkunçtu bu... Kaptan çılgına dönmüştü, ne yapacağını bilemedi. Küfürler ederek bağırıyor, kendini korumaya çalışıyordu. Ama iyi bir düş almıştı. O sırada, komşu masadan ufak tefek bir adam ayağa kalktı ve gülümseyerek elindeki peçeteyi Kaptan'a verdi.

Bay Malik, çok nazikti. Tenten'le Kaptan'a İstanbul'un güzel köşelerini gezdirmeyi teklif ediyordu. Boğaz'da bir tur atacaklar, daracık ilginç sokaklarda dolaşıp, İstanbul'un ünlü camilerini gezeceklerdi. Tenten ve Kaptan bu teklifi sevinerek kabul ettiler.

Sürecek

Evet, bu doğruydu... Bir yabancı, sözde dost görünerek "Hadok Efendi"yi arıyordu.

YUVA, ANA ve İLKOKUL ÖĞRETMENLERİ!

ÖĞRENCİLERİNİZİ BAŞARIYA HAZIRLAYAN TEK DERGİ

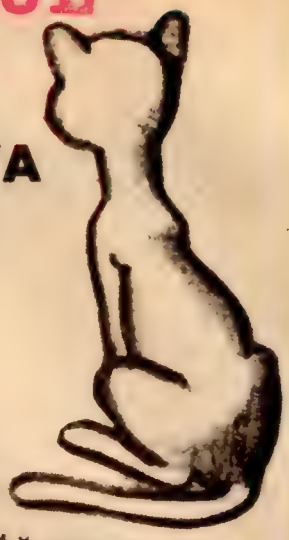

Baştan başa 4 renkli. Bristol karton kapaklı. I. Hamur beyaz kâğıda ofset baskılı

Öğretmen ve Eğitim Uzmanlarınca hazırlanan

Hayat Bilgisi Üniteleri için şiirler ■ Hikâyeler ■ Masallar
Okuma Parçaları ■ Oyunlar ■ El Becerileri ■ Boyama Sayfaları

HER SAYIDA:

2 mini kitap

2 mini poster

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI, TALİM TERBİYE DAİRESİ BAŞKANLIĞI'nca 25.10.1982 gün ve 2124 sayılı TEBLİĞLER DERGİSİ'NDE İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNE TAVSİYE EDİLMİŞTİR.

DİKKAT Toplu alışlarda okullara İNDİRİM YAPILIR.
I. Sayıdan başlayarak İNDİRİMLİ TAM TAKIM ÖDEMELİ GÖNDERİLİR.

Genel Dağıtım: MİLLİYET YAYINLARI A.Ş. Cağaloğlu-İstanbul

RED KİT
1
Devenin Hazinesi

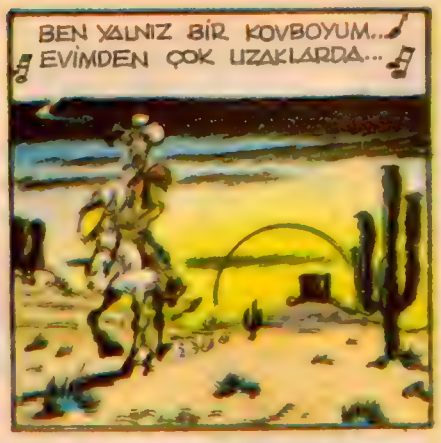

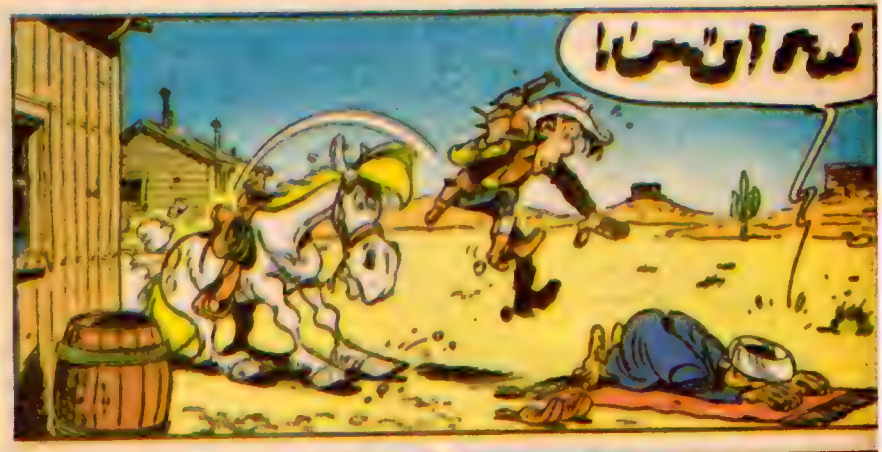

BEN NİL VADİSİNDE DEVECİLİK YAPARDIM, TEĞMEN BEALE DEVELERİ SATIN ALIP, BENİ DE EĞİTİCİ OLARAK TUTTU...

ATLANTİĞİ GEÇERKEN DEVELERİ DENİZ TUTTU...

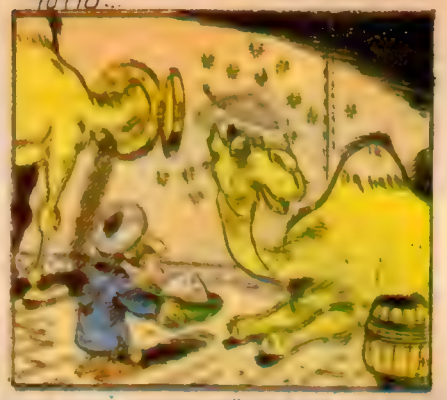

SONRA DA DEVEYE BİNEN ASKERLERİ DENİZ TUTTU...

ATLARINİ SEVEN SÜVARİLER, DEVELERDEN HİÇ HOŞLANMADILAR...

AĞZI BOZUK KATIR SÜRÜCÜLERİ DE DEVELERİN DİLİNDEN ANLAMIYORDU...

...EN SONUNDA ORDU DEVELERİ SİRKLERE SATTI. BAZILARI KAÇTI, ARİZONA ÇÖLLERİNDE DOLAŞIYORLAR...

AMA BEN HACI OLARAK, DEVELERİN YARARLI OLDUĞUNU İSPAT EDECEĞİM! AYVA!

KORKUNÇ BİR HAYVAN GÖRDÜM, KAMBUR VE BİR ARABA KADAR BÜYÜK!
ÇOK İÇTİN GALİBA DUK!
YAHU SİZE GÖRDÜM DİYORUM, APAÇİLER VADİSİNDE!
YA, SEYDİ RED KIT, BU MUTLAKA KAÇAN DEVELERDEN BİRİDİR!
OKEY HACI ALİ! GİDİP BULALIM!
APAÇİLER VADİSİ DEMİŞTİ.
GELDİK BİLE!
ELHAMDULİL - LAH!
ŞİMDİ ONU KOVBOY USULÜ YAKALARIM BİR GÜZEL!
HAM, HUM ŞARALOP!..
PLOFF!
HACI ARAPÇA KONUŞUNCA DEVENİN KORKUSU KALMAZ!
HACI HEYBELERE TAŞ DOLDURACAK, BÖYLECE İNANMAYANLARA DEVENİN NE KADAR GÜÇLÜ OLDUĞUNU GÖSTERECEK.

Sürecek

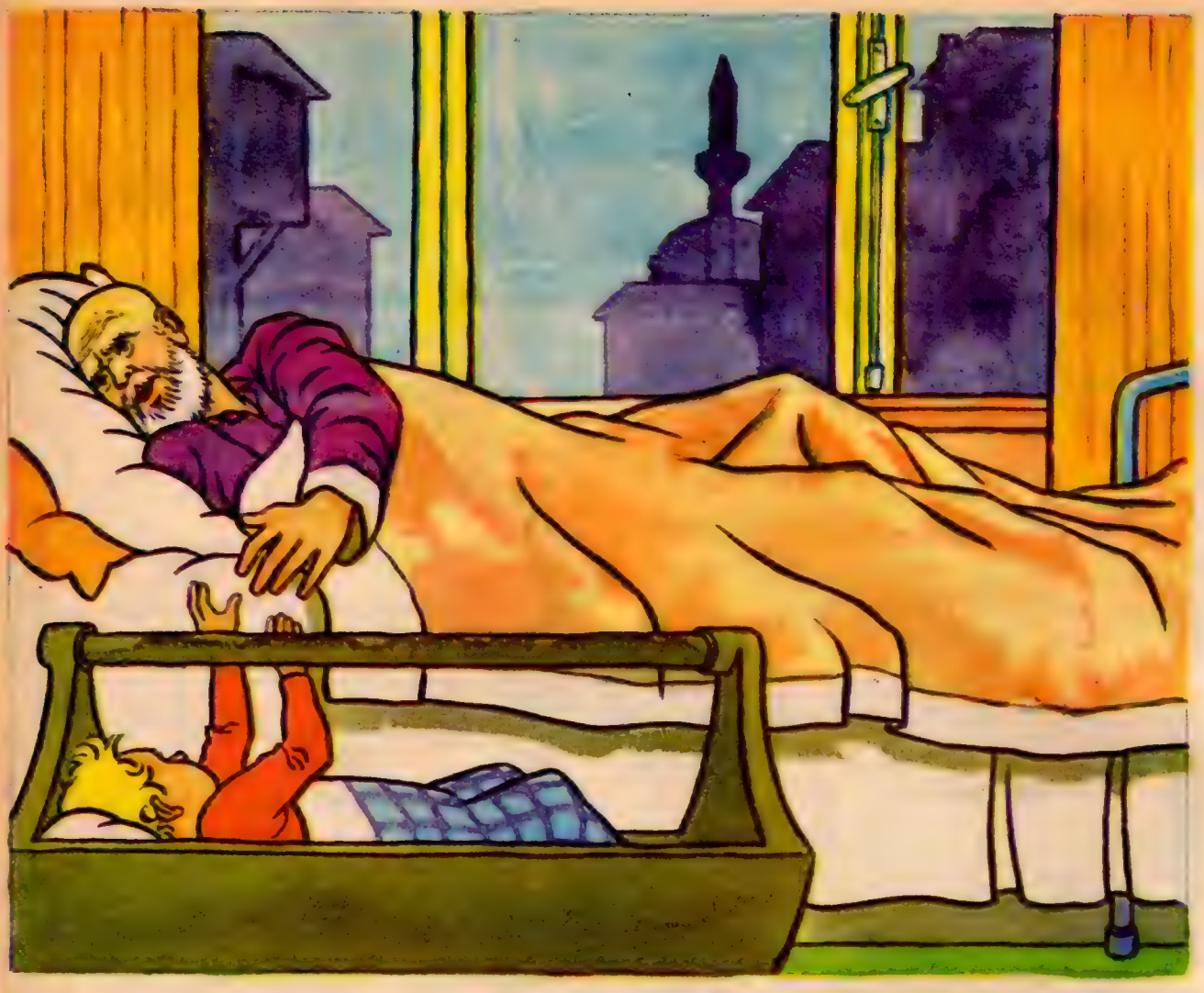

İbrahim ÖRS'ün Bir Hikâyesi

DEDE İLE TORUN

Resim: Semih POROY - Fethi DURMAZ

KÜÇÜK Bade'yle Hüsnü Bey'in yakınlığı, dede-torun ilişkisinden de öte bir şeydi. Bir arkadaşlıktı. Ama, en yakın iki kişi arasındaki sevgi bağlarını bile gölgede bırakan bir arkadaşlık. İçten mi içten, yürekten mi yürekten.

Zaten tersi de düşünülemezdi. Bade, doğumundan birkaç ay sonra, çevresine tanıyıcı gözlerle bakmaya başladığında, karşısında başka birini değil, yalnızca dedesini görmüştü. Hüsnü Bey, odanın köşesindeki divanda yatıyordu o zaman. Bade'yse divana bitişik beşiğinde. Ve Hüsnü Bey, torununa öylesine sevgi dolu bakışlarla bakıyordu ki... Aradan geçen günler, haftalar, aylar hiçbir şey değiştirmedi. Hüsnü Bey yine divanında, Bade yine beşiğindeydi. Ne var ki, Hüsnü Bey'in sevgi dolu bakışları, kırçıl sakalları, tombul yanakları, dazlak başı, Bade'nin gözlerinde giderek belirginleşiyordu. Belirginleştikçe de bu yaşlı, yatalak adam, torunu için tek varlık durumuna geliyordu. Anneyi de, babayı da, anneanneyi de aratmayan, anımsatmayan tek varlık. Öyle bir varlık ki, yaşamın tâ kendisi gibi bir şey.

Dedenin yatalaklığı, Bade'nin doğumundan birkaç yıl önce başlamıştı. İyi kalpliliğiyle, tatlı dilliliğiyle, güler yüzlülüğüyle tanınan altmış beş yaşlarındaki Hüsnü Bey, emekli olduktan bir yıl sonra birden felç olmuş ve yatağa düşmüştü. Sağ ayağı ve sağ kolu tutmuyordu. Bu arada, Hüsnü Bey'in en küçük kızı Nur evlenip evden çıkmış, bir yıl kadar sonra da Bade dünyaya gelmişti. Bade'nin annesi çalışıyordu, buna zorunluydu. Babası da işi gereği Anadolu'da dolaşıyor, eve ancak haftada, ya da onbeş günde bir uğrayabiliyordu. Annenin doğum izni sona erince, evde bakacak kimse olmadığından, minik Bade, ailenin karşısına bir sorun olarak çıkmıştı. Bu sorunu da, Bade'yi, evde bir başlarına oturan dedeyle anneannenin yanına vererek çözümleme yoluna gitmişlerdi. Uzakta oturan an-

ne-baba, çocuklarını en az bir hafta arayla görebiliyorlardı.

Anneanne, Bade'nin beşiğini, dedenin yattığı divanın yanına bitiştirivermişti. Mamasını, yemeğini verirken, altını değiştirirken, banyosunu yaparken onunla birlikte olur, bunun dışındaki zamanını yemekte, çamaşırda, çarşıda pazarda, bazen de komşularda geçirirdi. Bade ile Hüsnü Bey arasındaki yakınlık, doğal olarak dede-torun ilişkisini de aşmıştı böylece. Bade uyandığında karşısında hep dedesini görüyordu. Düşen emziğini ya da biberonunu dudakları arasına yerleştiren yine dedesiydi. Sıkılıp kıpırdamaya, ağlamaya başladığı zamanlar eline oyuncağını tutuşturan da dedesinden başkası değildi.

Seviyordu dedesini Bade. Minik dünyasını dolduran, minik dünyasının gereksinimi olan sevgiyi ona verebilen tek kişi oydu çünkü. Hüsnü Bey'di.

Hüsnü Bey de Bade'yi seviyordu. Yatalaklığını unutturacak denli bir sevgiydi bu.

YILLAR geçti. Bade ayaklandı, yürümeye, konuşmaya başladı. Artık beşiğini, dedesinin yattığı divanın yanından kaldırmışlardı. Ne var ki Bade, dedesini yalnız bırakmıyor, onun yanından ayrılmıyordu hiç. Kucağına çıkıyor, boynuna sarılıp yanaklarını öpüyor, zaman zaman da yanına uzanıp yatıyordu. Geceleri de dedesinin yanında uyumaya alışmıştı. Anneannesi, onu, iyice uyuyup kendinden geçtikten sonra, dedesinin yanından alıp yatağına yatırırdı. Fakat Bade, çok kez, sabahleyin uyanıp da kendisini ayrı bir odada, ayrı bir yatakta gördü mü, hemen yattığı yerden zıplar, doğruca dedesinin yanına koşar, koynuna girerdi.

Bade için dede yatan, sürekli olarak yatan bir kişiydi. Öyle ki, bir gün, anneannesi, dedesini ziyarete gelen yaşlı, ak saçlı bir kişiyi gösterip "Öpsene dedenin elini," demişti de, şu yanıtı vermişti Bade:

— O dede değil. Dedeler ayakta durmaz. Yatar.

Ne var ki, zaman geçtikçe, Bade de biraz daha büyüyüp çevresine daha bir gerçekçi gözle bakmaya başlayınca, küçük kızın görüşleri de, düşünceleri de değişir oldu. Artık, dedelerin yatan, hep yatan kişi olmadığını anlamış, Hüsnü Bey'in iyileşmesi, ayağa kalkması için dua etmeye başlamıştı. Hani bu konuda bir umut da yeşermişti içinde. Dalında bir meyve gibi giderek büyüyen, olgunlaşan bir umuttu bu. İki-üç günde bir gelen masajcı, ayda bir kontrola gelen doktor, ona hep:

— Kuşkulanma kızım, deden iyi olacak. Yakında bir şeyciği kalmayacak. Kalkıp yürüyebilecek, dememişler miydi?

Hani, dedesinde de, son zamanlarda bir iyiye gidiş vardı. Kalkıp evin içinde tek başına, kimsenin yardımına gereksinme duymadan dolaşma deneyleri yapabiliyor ve başarabiliyordu da. İçi içine sığmıyordu Bade'nin. Dedesinin tümüyle iyi olup, dışarı çıkabileceği, kendisini elinden tutup gezdirebileceği günlerin düşüyle yaşıyordu. Pencereden baktığında, zaman zaman komşu çocuklarından kimilerini, örneğin Lâle'yle Erkut'u, dedelerinin ellerinden tutmuş dolaşırken gördüğünde, onları içi kabararak, öykünerek izliyor:

— Ah, diyordu, ben de dedemle gezebilecek miyim bir gün?

Başlıca amacı da, dedesiyle yanıbaşlarındaki koruya gitmek, onunla çeşitli türden küçüklü, büyüklü ağaçların arasında dolaşmak, kuşların cıvıltılarını dinlemek, ağaçlara tırmanmak, kendisine göre bir dalın üzerine çıkıp sallanmak, sallanmaktı. Kendi kendine söz vermişti, dedesini üzmeyecekti asla koruda. Dedesi ne zaman "Dur," derse, duracak, ne zaman "İn," derse ağaçtan inecekti.

Bir gün düşünü Hüsnü Bey'e açıklamıştı da, ondan:

— Elbette Badecik, yanıtını almıştı. Elbette. Yıllardır ben de özlemini çekiyorum bu korunun. Hele bir iyi olayım, ilk işim oraya gitmek olacak. Seninle. Senin yardımınla.

Bade, o günü iple çekiyordu.

OKULA başlayışının üçüncü haftasıydı.

Tatlı bir sonbahar günü başlamıştı. Korunun ardından yükselen güneş, soyunmaya hazırlanan ağaçların üst dalları arasından gönderdiği ışınlarıyla, evlerin duvarlarına dantel görünümünde gölgeler düşürüyordu. Gök masmavi, hava ılık ve rüzgârsızdı.

Bade dedesine, "Allahaısmarladık," demeden, onun ellerini, yanaklarını öpmeden okula gitmezdi asla. Bugün de öyle yaptı. Ne var ki, odadan çıkarken az kalsın küçük dilini yutacaktı. Dedesi ayağa kalkmış, aksayarak da olsa yürüyebiliyor, kendisini geçirmek için kapıya doğru geliyordu.

Şaşkınlık ve sevinçle karışık bir duyguyla, ağzı bir karış açık:

— Dedeciğim, dedi Bade, gözlerime inanamıyorum. İyisin, çok iyisin. Bak, ne güzel yürüyebiliyorsun artık.

Hüsnü Bey, kapının önüne varabilmişti. Torununu kolları arasında sıkarken:

— İyiyim Bade, dedi. Her zamankinden iyiyim. Artık yürümeye gücüm var. Hem sen bana destek olursan... İster misin, okul dönüşünde seninle bir koru gezisi yapalım? Hava da o denli güzel ki...

Hiç istemez olur muydu? Nicedir bu günü bekliyordu. Sanki dünyalar onun olmuştu.

— Ama sözünden dönmek yok! dede.

— Dönmek yok. Seni bekleyeceğim!

Okula düpedüz uçarak gitti. Şu ders saatleri de bir türlü bitmek bilmiyordu. Sonunda paydos zili çaldı ve Bade çantasını kaptığı gibi yıldırım hızıyla eve doğru koştu. Kapıyı kendisine anneannesi değil, komşuları Sıdıka Hanım açmıştı. Ne var ki Bade bunun farkında olmadı bile. İçeriye, dedesinin odasına daldı.

— Dedeciğim, dedi, odadan içeri adımını atarken. Ben geldim. Hadi gidelim!

Dedi ama durdu. Çünkü dedesi orada değildi. Ne yatağında, ne de odada.

— Deden biraz dolaşmaya çıktı, dedi Sıdıka Hanım. Anneannenle. Havayı güzel buldu da.

Bade, bir an duraladı. İçinde dedesine karşı bir ayaklanma duygusu kıpırdadı.

— Neden beklemedi beni? Neden? diye dövündü. Söz vermişti bana, birlikte gidecektik koruya.

Evet evet biliyordu, iyi biliyordu: Dedesi koruya gitmişti, başka bir yere değil.

Çantasını oracığa, kapının önüne bıraktığı gibi koruya doğru koştu. İçinde bir burukluk vardı. Kırgındı dedesine. Ama onu affedecekti. Hele onu bir bulsun da... Hele onun yanında, koruda dolaşmanın, kuş cıvıltılarını dinlemenin, ağaçlara tırmanmanın, dallar üzerinde sallanmanın mutluluğunu tatsın da...

Fakat o denli aradığı halde dedesini bulamadı koruda.

BİR hafta kadar sonra, yine güzel bir sonbahar günü, Bade, okuldan eve dönerken, bir ayağını sürüyerek önünde yürüyen yaşlı adamın ardından seslendi:

— Dede!.. Dede!..

Adam, durup döndü:

— Buyur yavrum!

— Dede, diye sürdürdü Bade, seni koruda gezdireyim, ister misin?

— Hiç istemez olur muyum? dedi adam.

Bade, bir koşuda adamın yanına vardı. Elini tutup öptü, yüzüne gözüne sürdü. Birlikte ağır ağır yürümeye başladılar.

Bade'nin koruyu gezdirdiği kişi, Hüsnü Bey değildi, mahallenin yaşlı, dedesi gibi felçli bir kişisiydi.

Ama Bade, "Dede," diyordu ona. Bundan sonra da ona ve onun gibilere "Dede," diyecekti. İçtenlikle. Ve onlara, boş zamanlarında, koruyu dolaştırmayı bir görev bilecekti.

Ölülere malûm olurmuş... Kimbilir dedesi, Hüsnü Bey, nasıl hoşnut olacaktı bundan...

BAYTEKİN

YEŞİL ADAMLARA KARŞI 1

YTEKİN, YILDIZ VE DOKTOR ÇETİNEL, BORIA KRALLIĞINI KORUMAK İÇİN ZLARLA KAPLI FRİGİA BÖLGESİ'N-N, ARKADAŞLARI RONAL İLE BİR-TE KAÇARLAR. BU BÖLGEDE, KRA-E **FRİA** VE YARDIMCILARI, **BAYTE-N**'İN KRAL OLMASINI ÖNLEMEK İÇİN ÇOK SUİKAST DÜZENLEMİŞLERDİR.

ALİÇE FRİA'NIN BİR BAŞKA AMACI IA VARDIR: KRALİÇE, BAYTEKİN'İ **.DIZ**'DAN AYIRMAK İSTEMEKTEDİR. TÜN BU GÜÇLÜKLERE KARŞIN, DÖRT-GRUP, **SAÇLILAR** KABİLESİNİ VİLGİYE LİĞRATIP, BUZ KRALLIĞINI, RKLINÇ, **BUZ DEVİ**'NDEN KURTAR-YI BAŞARMIŞLARDIR.

ARADA GİZLİ SERVİSTEN BİR AMİN ARKADAŞLARIMIZI KEŞFET-ESİYLE, ACIMASIZ MİNG DEVREYE ER VE YILDIZ'I REHİN ALARAK ÇMAYI BAŞARIR. BAYTEKİN VE KTOR ÇETİNEL'E DÜŞEN GÖREV, NG'İN ARDINA DÜŞMEKTİR...

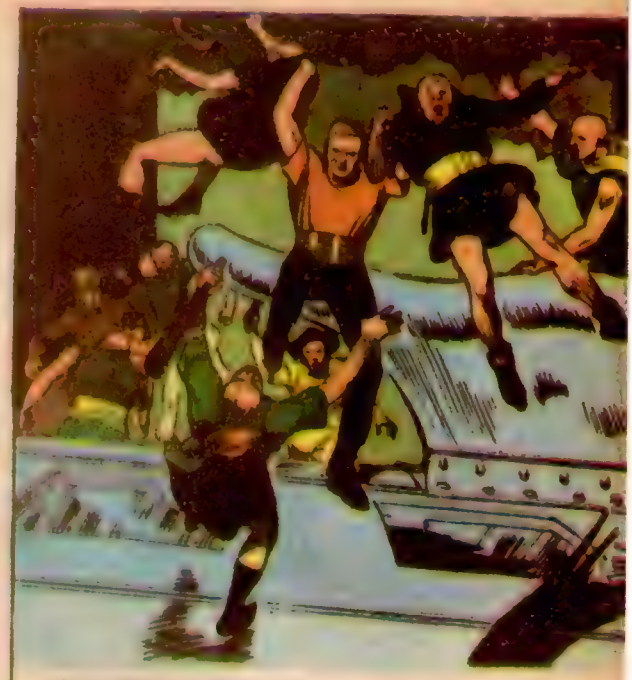

ARMAĞAN YAĞMURU 83

AYTEKİN BİR KEZ DAHA ADAMLARININ BA-
NA GEÇTİ. **MİNG** ONLARI O KADAR YILDIR-
IŞTI Kİ, ESKİ GÜÇLÜ GRUPTAN ESER YOKTU.
NLARA YILDIZ'IN KAÇIRILIŞINDAN SÖZ EDİNCE,
EPSİ BİRDEN ONU KURTARMAYA ANT İÇTİ...

TABİİ UFAK TEFEK,
SIÇAN SURATLI BİR ADAM
HARİÇ ... MİNG'İN BAYTEKİN'İN
BAŞINA KOYDUĞU 1000 ALTINLIK
ÖDÜLLÜ DÜŞÜNDÜKÇE SEVİNİYOR, GÖZ-
LERİ IŞIL IŞIL PARILDIYORDU.

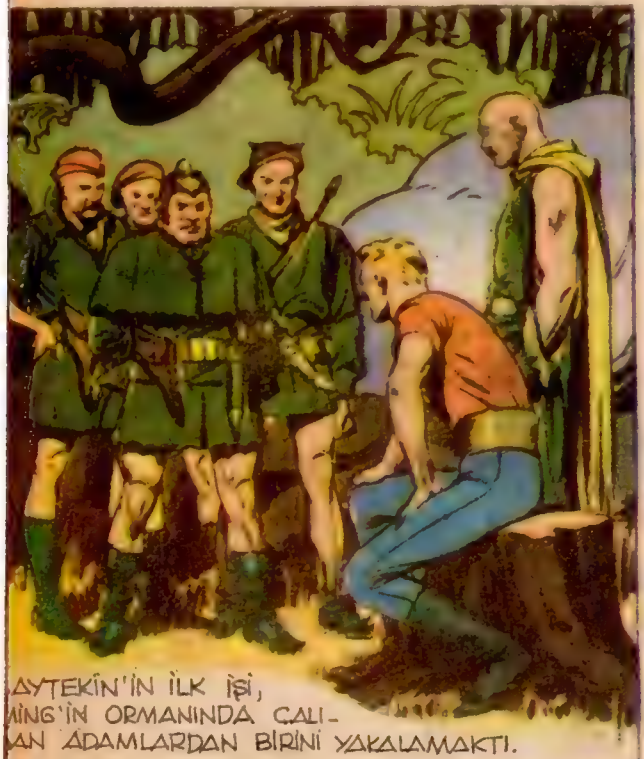

AYTEKİN'İN İLK İŞİ,
MİNG'İN ORMANINDA CALI-
AN ADAMLARDAN BİRİNİ YAKALAMAKTI.

ADAMI AĞACA BAĞLADIKTAN SONRA AĞAÇ
KÖKLERİNDEN YAPILMIŞ SABİT BİR BOYA
İLE KOCA BİR FIRÇA ALDI..

Sürecek

TELEVİZYONLAR, WALKMAN'LER DAĞITIYOR

KORKU FİLMLERİ USTASI

ALFRED HITCHCOCK

SİZLER İÇİN SEÇTİ

ÖLÜM ÇEMBERİ

ÖRNEĞİN GİTTİĞİ YERE HİÇ KORUMASIZ GİDEMEZDİ... HEP TEHLİKEDE OLDUĞUNDAN ŞİKÂYET EDERDİ.
İHTİYAR BUDALANIN TEKİYDİ.
ŞİMDİ BEN SANA SİLÂHLARI, SEN DE BANA PARALARIMI VERECEKSİN. ŞİMDİ AYRILALIM.
OKEY, GELECEK HAFTA YENİ BİR İŞ İÇİN SENİ ARAYACAĞIM.
AMA BEN ÇOK KEZ NAKİT PARAMIN YANINA TABANCAMI DA KOYARIM.
HAA!
AAH!
BANG
ADAMI METELİK HARCAMADAN ÖLDÜRTTÜM. ARTIK HERKES EMİRLERİ BENDEN ALACAK. KİMSE BENİ KANDIRAMAYACAK!
VROOM!!
LEON GAVE... SAYGIDEĞER BİRİ... GÖRKEMLİ VİLLASI, FABRİKALARI, GEMİLERİ, ÖZEL ZEVKLERİ, KİRLİ BİR VİCDANI OLAN BİR İNSAN...
GÜNAYDIN, BAY BAŞKAN!
LEON GAVE MALİKÂNESİNE SELİNCE HEMEN TELEFONU ÇEVİRİP BİR ADAMINI ARADI... FABRİKADA NELER OLDUĞUNU MERAK EDİYORDU...
SAYIN BAŞKAN! JAPON HEYETİ MALLAR HAKKINDA GÖRÜŞMEK İSTİYOR.
AKŞAM SAAT 4 İÇİN RANDEVU VER!
HAYHAY BAŞKAN! O HALDE FABRİKA TEMSİLCİLERİ DE HAZIR BULUNABİLİRLER
ONLARA SÖYLE, KENDİLERİNE KARŞI SERT BİR YOL İZLEYECEĞİM!
KİRALIK KATİL, BİR BAŞKA NAMLUNUN DA KENDİSİNE YÖNELTİLDİĞİNİ BİLMİYORDU.
HAYDİ, ÇABUK! ALKIŞLARI MI BEKLİYORSUN?
FLOP
AAHH!
İŞTE BİTTİ! ŞİMDİ TÜYMELİ!
AAHH!
BU İŞ BURADA BİTER! ÖRGÜT BENİ GÖKLERE ÇIKARACAK. POLİS ANLAYANA KADAR KİRİŞİ KIRALIM!
YARIM SAAT SONRA...
BOB, NASIL GEÇTİ?
HER ŞEY TIKIRINDA ŞEF! BİLL, ADAMI BEN DE BİLL'İ TEMİZLEDİM!

MÜKEMMEL! GERÇEKTEN TEMİZ İŞ! 200.000 DOLARI HAKKETTİN!
ŞİMDİYE KADAR BİLL'E HEP BİZ YARDIM EDERDİK, BU NEDENLE HİÇ KUŞKULANMADI BİLE!
BU BUDALA ZATEN HİÇ BİR ZAMAN BİR ŞEY ANLAMADI!
AMA SEN DE BİRŞEY ANLAMADIN, BOB!
DUR!
AAH!
SANA BU İŞ TEMİZ OLMALI DEMİŞTİM!
İYİ İŞARET, KEN!
ÇABUK GÖTÜRÜN BUNU BURADAN, ÇÜNKÜ ADAMLARIMIN KANINI SÖRMEYE DAYANAMAM
HAMAMA GİREN TERLER! İŞ ADAMININ TEMİZLENECEĞİNİ YALNIZ İKİMİZ BİLECEKTİK, AMA O SANA DA SÖYLEMİŞ!
HAYIR KEN, BUNU YALNIZ BEN SÖYLEMİŞTİM.
ÇÜNKÜ BİLMEM GEREKİRDİ!
HAYIR
AAH!
YILLARCA GÖLGESİNDE YAŞADIM. HEP BU FIRSATI BEKLİYORDUM GÜLEGÜLE ŞEF!
HA... İN...

TAMAM ŞEF! HER ŞEY TASARLANDIĞI GİBİ GEÇTİ. YARIM SAAT SONRA KARARLAŞTIRDIĞIMIZ YERDE GÖRÜŞÜRÜZ!
SONUNDA DÜŞLERİM GERÇEKLEŞTİ, BAŞ OLDUM...
TAM ZAMANINDA GELDİ..
PARALARI GETİRDİN Mİ?
EVET. BİR MİLYON DOLAR. HEM DE NAKİT! TEMİZ İŞ OLDU!
MÜKEMMEL! BU PARAYLA ADAMLARIMI DOYURUP, ESKİ ŞEFLERİNİ UNUTTURACAĞIM!
HOŞLANDIM SENDEN. ZEKİSİN, MODERN ÇALIŞ. YORSUN, BİRLİKTE BÜYÜK İŞLER BAŞARACAĞIZ!
ZATEN BEN BÜYÜK İŞLERİN ADAMIYIM!
ANLAŞIYORUZ ANTİKA İNSANLARI ZATEN SEVMEM. ESKİ ŞEFİN GİBİLERİ...

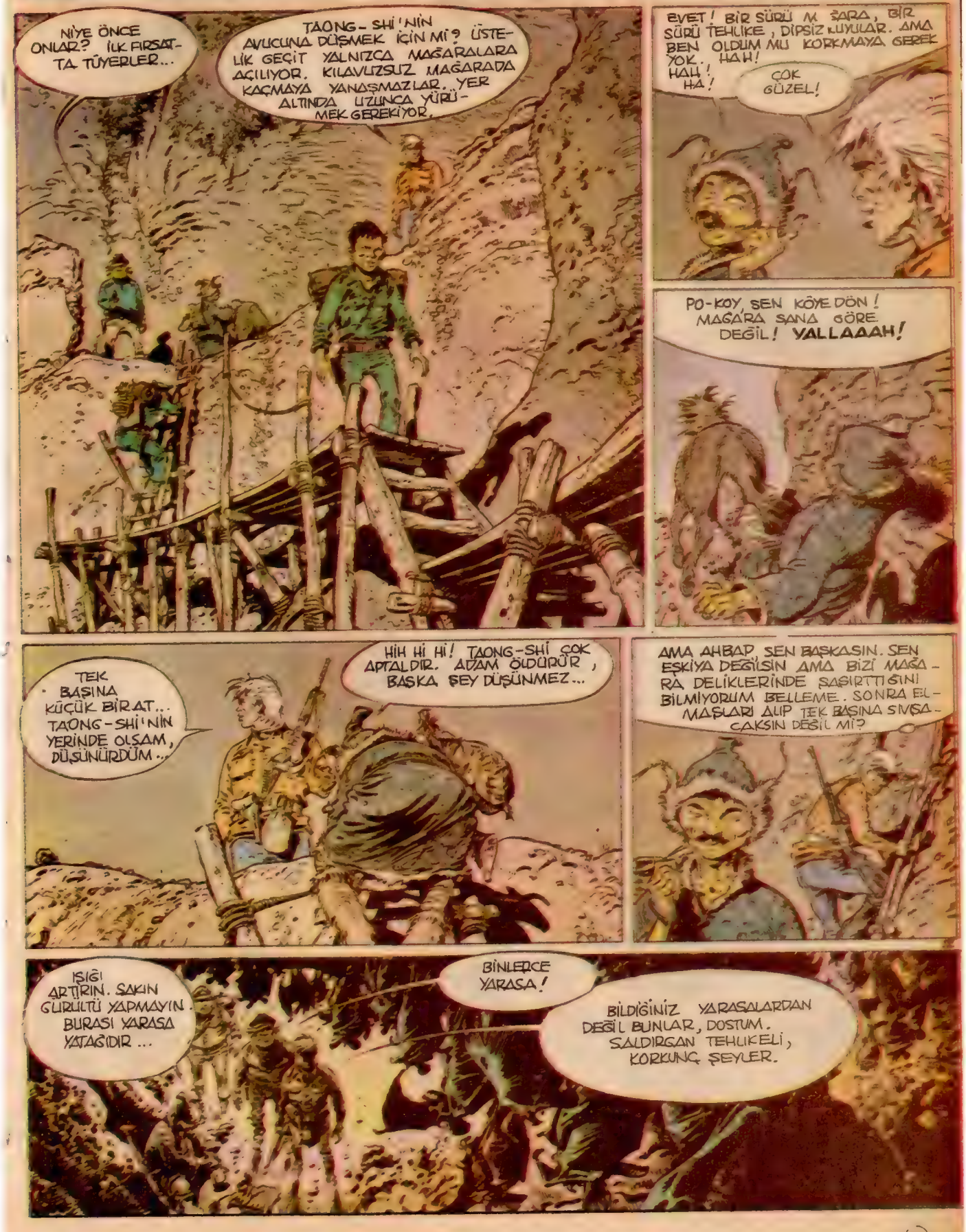
NİYE ÖNCE ONLAR? İLK FIRSATTA TÜYERLER...
TAONG-SHİ'NİN AVUCUNA DÜŞMEK İÇİN Mİ? ÜSTELİK GEÇİT YALNIZCA MAĞARALARA AÇILIYOR. KILAVUZSUZ MAĞARADA KAÇMAYA YANAŞMAZLAR.. YER ALTINDA UZUNCA YÜRÜMEK GEREKİYOR.
EVET! BİR SÜRÜ M. ŞARA, BİR SÜRÜ TEHLİKE, DİPSİZ KUYULAR. AMA BEN OLDUM MU KORKMAYA GEREK YOK. HAH! HAH! HA!
ÇOK GÜZEL!
PO-KOY, SEN KÖYE DÖN! MAĞARA SANA GÖRE DEĞİL! YALLAAAH!
TEK BAŞINA KÜÇÜK BİR AT... TAONG-SHİ'NİN YERİNDE OLSAM, DÜŞÜNÜRDÜM...
HİK Hİ Hİ! TAONG-SHİ ÇOK APTALDIR. ADAM ÖLDÜRÜR, BAŞKA ŞEY DÜŞÜNMEZ...
AMA AHBAP, SEN BAŞKASIN. SEN EŞKİYA DEĞİLSİN AMA BİZİ MAĞARA DELİKLERİNDE ŞAŞIRTTIĞINI BİLMİYORUM BELLEME. SONRA ELMAŞLARI ALIP TEK BAŞINA SIVIŞACAKSIN DEĞİL Mİ?
IŞIĞI ARTIRIN. SAKIN GÜRÜLTÜ YAPMAYIN. BURASI YARASA YATAĞIDIR...
BİNLERCE YARASA!
BİLDİĞİNİZ YARASALARDAN DEĞİL BUNLAR, DOSTUM. SALDIRGAN TEHLİKELİ, KORKUNÇ ŞEYLER.

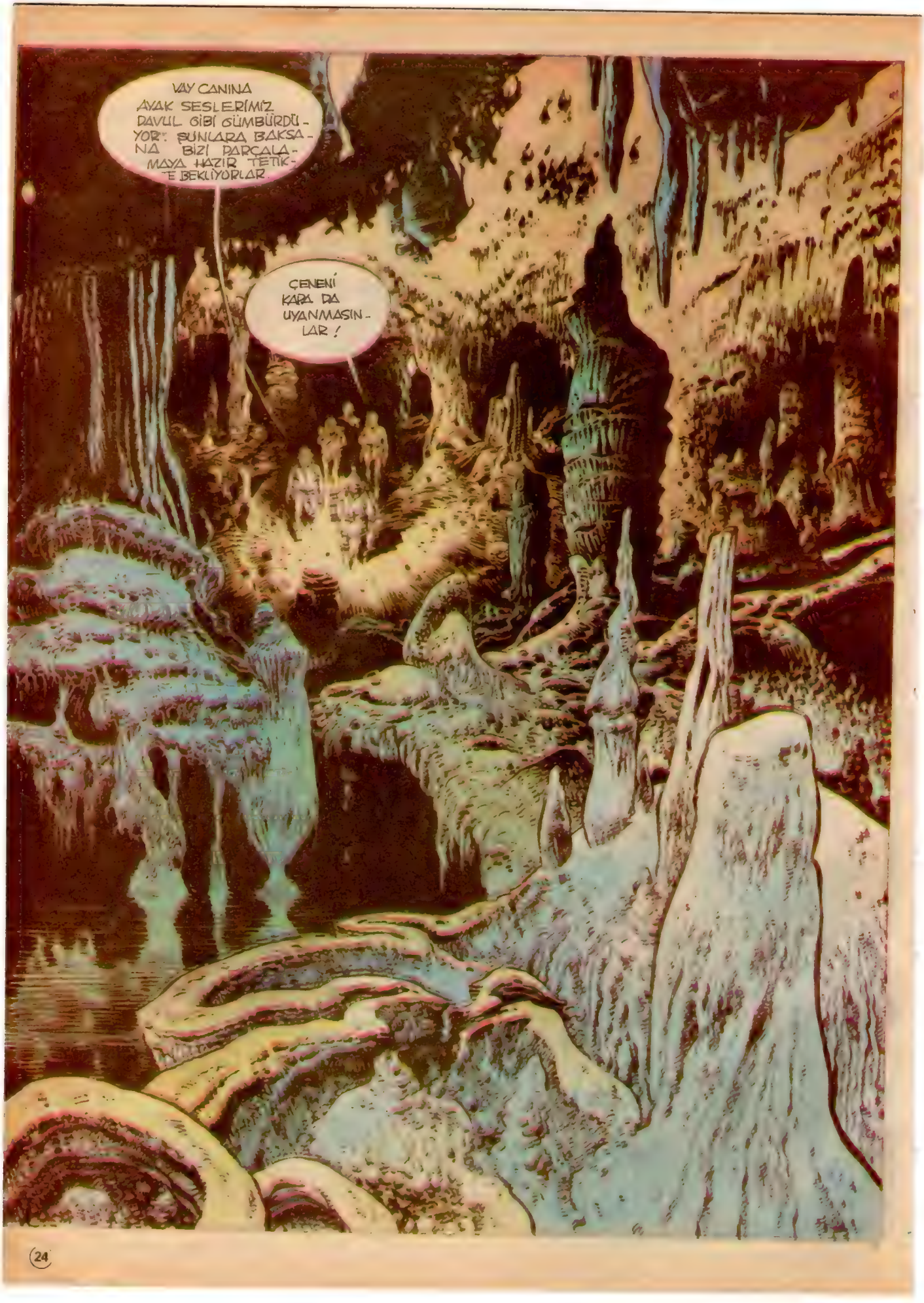
VAY CANINA AYAK SESLERİMİZ DAVUL GİBİ GÜMBÜRDÜ-YOR! BUNLARA BAKSANA BİZİ PARÇALAMAYA HAZIR TETİKTE BEKLİYORLAR
ÇENENİ KAPA DA UYANMASINLAR!

BULEŞ GİBİ KOKU ONLARDAN MI GELİYOR?
HAYIR, KÜKÜRT. MAĞARA YER YER KÜKÜRTLE KAPLI.
GERÇEKTEN İLGİNÇ. SÖYLE BİR YANAR KAĞIT ATIP DA BAKALIM HAVA VAR MI...
TÜH ALLAH KAHRETSİN! BURASI CEHENNEMDEN BETER BE!
ÇABUK OL, KUBAK'LA FENERİNİ KAYBEDECEĞİZ.
DİKKAT! ÖLDÜRMEK SİZİ!..
AAAAHH
ALLAH KAHRETSİN! BU NOKTAYA GELDİ Mİ İNSAN DÜŞMANINA BİLE YARDIM ETMEK ZORUNDA KALIYOR.
HAYDI, HOOP... HA GAYRET!
SÖYLE LAMBAYLA, ELMASLARI VERSİNLER! YOKSA...

Sürecek

ÖLÜM KAÇAK ÇISI

3

DAHA yapılacak bir sürü işi vardı burada. Önce Zara'yı aramalıydı.

Yatağa bitişik küçük komodinin üstündeki telefonu aldı, Zara'nın numaralarını çevirdi, bekledi.

— Evet? diye sordu Zara'nın sesi.

— Zara, sen misin?

— Kim arıyor?

— Ben! dedi Fame.

— Sen misin Fame? Gecenin bu saatinden başka beni arayacak zaman bulamadın mı?

— Üzgünüm, dedi Fame. Ama seni mümkün olduğu kadar çabuk görmem gerek. Harker öldü.

— Harker öldü mü? Zara'nın sesinde olağanüstü bir şaşkınlık vardı.

— Evet, öldü! En erken saatte buluşmalıyız seninle. Ben Garden Oteli'ndeyim şimdi. Seni saat sekize doğru terasta bekleyeceğim. Tamam mı?

— Tamam, dedi Zara. Görüşürüz.

Fame de "Görüşürüz" dedi, telefonu kapadı.

Giysilerini soymadan yatağa uzandı. Başucundaki radyonun düğmesini çevirdi. Spiker haberleri okuyordu:

"Dün öğleden sonra Darna Ulusal Tarih Müzesi'nden Firavun Dördüncü Chefren'e ait bir altın heykel çalınmıştır. Güvenlik kuvvetleri ve müfettiş Francis Roland olaya el koymuş bulunmaktadır. Soruşturmalara başlanmıştır."

Fame gülümsedi. Firavun heykelini bilmiyordu ama müfettiş Roland'ı iyi tanırdı. Radyonun düğmesini çevirip kapadı, uzandı yatağına, kısa süre sonra da uyudu.

7
BİR BULUŞMA

ERTESİ günün sabahına Rame erkenden uyandı. İlk iş olarak Harker'in hâlâ sırrını çözemediği şiirinin bir kopyasını çıkardı. Odasından çıkıp merdivenleri indi. Otelin penceresinden kent bütünüyle görünüyordu. Darnalılar uyanmışlar, yollara dökülüp işlerinin başına koşturuyorlardı. İnsanlar, karıncalar gibi kaynaşıyorlardı.

Terasa doğru yürüdü, oturup beklemeye başladı.

Aradan bir saat geçti ve Zara ancak gelebildi. Çok güzeldi. Açık mavi bir giysi vardı üstünde, başına koyusundan mavi bir eşarp bağlamıştı.

— Hoşgeldin Zara, diyerek karşıladı Fame.

— Sen de hoşgeldin Fame, dedi Zara.

Fame, kızı yakınına oturttu. Garsonu çağırdı, iki kahve ısmarladı. Zara:

— Demek böyle, dedi. Akşam telefonda da söylediğim gibi Harker öldü, eminsin değil mi?

— Öldü, evet, dedi Fame. Sonra olanları bir bir kıza anlattı. Harker'i asılı buluşunu, sonra tam o arada birtakım adamların geldiklerini, Harker'in yazdığı o saçma sapan şiiri falan hep anlattı. Bütün bunlar olmuştu. Fame, apar topar dar atmıştı kendisini otele.

Fame hikâyesini bitirdikten sonra, Zara:

— Nerde o şiir? diye, sordu.

Fame, şiirin yazılı olduğu kâğıt parçasını uzattı. Zara alıp okudu.

— Bence de bu şiirin içinde bir 'mesaj' saklı.

— Bana göre de öyle ama, nerde, neresinde daha doğrusu?

— Bilemiyorum fakat ne yapıp etmeli bulup çıkarmalıyız onu.

— Bulursak, Harker'in öldürülmesindeki esrarı da kendiliğinden çözmüş oluruz.

— O senin anlattığın adamlar bununla kalmayacaklar. Başka dolaplar dönecek, bana öyle geliyor. Acaba Harker'i öldürenler, Ezra'ya mı bağlı dersin? Gerçek patron Ezra mı sence?

— Sanmıyorum. Hayır, Ezra olamaz.

— Haklısın. Senin bilmediğin fakat benim bildiğim bir gerçek var, geçen hafta Ezra ile Harker bir araya geldiler, konuştular. Harker çeteden ayrıldı, Ezra'yı bıraktı. Tek başına çalışmayı seçti.

— Anlıyorum. Kim verdi o aklı Harker'e?

— Ben... dedi Zara, gülümsedi.

— Sen mi, hadi canım sen de!..

— Neden olmasınmış? diye sordu Zara. Kadınların saçı uzun aklı kısa bilinir diye mi?

— Şey... dedi Fame, kekeledi. Tabiî, olmaz olmaz da derler değil mi?

— Şimdi patron benim, dedi Zara. Şaşırma öyle, patron benim dedim. Bundan sonra emirleri ben veriyorum. Şimdi söyle bakalım, arabanı nereye bırakmıştın?

— Dışarda duruyor olmalı, dedi Fame.

Onlar konuşmalarını sürdürürlerken bir garson ısmarladıkları kahvelerini getirdi, bıraktı. Fame anında hesabı ödedi, garson gitti.

Fame sordu:

— Harker'le Ezra'nın birbirlerinden alıp veremedikleri neydi?

— Ezra oldum bittim hoşlanmazdı Harker'den. Geçen hafta bir iş dolayısıyla aralarında büyük bir hır çıktı.

— Neydi ki o iş?

— Ben de bilmiyorum, dedi Zara. Ama çok büyük, çok önemli bir işti galiba. Ezra bas bas bağırıyordu. Harker dayanamadı, kovdu onu.

— Anlıyorum, dedi Fame, durdu, düşündü. Peki, sence Harker'i öldüren Ezra olabilir mi?

Zara da düşündü. Sonra:

— Bilmiyorum, dedi. Mümkün, olabilir elbet.

Terasta yalnızca ikisi oturuyorlardı. Hava günün bu erken saatlerinde bile çok sıcaktı. Otel müşterileri sıcağa çıkmaktansa içerde kahvaltılarını yapmayı yeğlemişlerdi.

Terasa bir başka garson çıktı, Fame ile Zara'nın oturdukları masaya yaklaştı. Uzun boylu, yüzünde bir yara izi olan, kabak kafalı bir adamdı. Eğildi.

— Sizi telefondan istiyorlar, Bay Fame... dedi.

— Sağol, dedi Fame, Zara'ya döndü. Bir dakika, izninle...

— Rica ederim, ben burdayım, bekliyorum seni.

Fame terası boydan boya geçti, otele girdi. Telefon holdeki bir masanın üzerinde ve açık duruyordu. Fame dinlemeci aldı eline.

— Alo! dedi, bekledi. Karşılık veren olmadı.

— Alo! dedi yeniden, yine bekledi, yine bir karşılık veren olmadı. "Alo, buyrun, kimsiniz?

Bir klik sesi duyuldu. Karşı taraf telefonu kapamıştı. Ne oluyordu?

Fame telefonu elinden bıraktı, çabuk adımlarla terasa geri döndü. Ne Zara vardı ortalıkta, ne de o kabak kafalı, yüzü yaralı garson...

— Garson! diye bağırdı. Hey, garson!

Demin ısmarladıkları kahveleri getirmiş olan garson koştu geldi.

— Buyrun efendim, bir emriniz mi vardı?

— Evet, nerde o öbür garson?

Beriki şaşırdı.

— Ne demek istediğinizi anlamadım efendim, dedi. Burada bir tek garson var, o da benim efendim.

Fame hırsını yenmeye çalıştı.

— Kabak kafalı, yüzünde bir yara izi olan garsonu soruyorum size.

Garsonun şaşkınlığı daha da büyüdü.

— Kabak kafalı, yüzünde yara izi olan garson mu? Bağışlayın ama efendim, bizim otelimizde sizin tanımladığınıza uygun bir kişi yok. Ne müşterilerimiz arasında ve ne de garson arkadaşlar arasında...

Fame daha fazla vakit yitirmeden fırladı. Bahçe duvarının hemen arkasından hareket eden bir arabanın motor sesi duyuldu. Fame koştu. Bahçeyle terası birbirinden ayıran duvarı bir çırpıda atladı.

Uzun, siyah bir Amerikan modeli araba tekerleklerinden ıslıklar çalarak hareket etti, döndü ve hızla uzaklaştı.

Fame, o ara direksiyon başındaki adamı seçebilmişti. Kabak kafalı ve yüzünün bir yanında yara izi vardı.

8
ÇILGIN TAKİP

CADDEYİ boydan boya koştu ve kendi arabasına atladı. Kontağı açtı, motoru çalıştırdı ve gazı sonuna kadar kökledi.

Büyük, siyah Amerikan arabası ana caddeye çıkmak üzereydi. Çıktı, döndü ve sonra da kentin uzağındaki tepelere doğru yollandı.

Tabiî, Fame de ardı sıra arabasını sürüyordu, peşini bırakmaya niyetli değildi hiç. Amerikan arabası epeyi hızlı gidiyordu. Buna rağmen Fame arkasındaki plakada yazılı numarasını rahatlıkla okuyabilmişti: ZX 425. Unutmayayım diye camın tozu üstüne parmağıyla yazdı.

Amerikan arabası kent yolundan sapmış, Darna'nın yukarılarına doğru tırmanır olmuştu. Göl aşağılarda pırıl pırıl görünüyordu. Fame buranın yolunu çok iyi bilirdi. Birçok kez Darna'ya gelmişliği vardı.

YOL, Don'un tüm gözlerden uzak her türlü işlerini çevirdiği yöne gidiyordu. Birkaç kilometre ötedeydi. Zara, başı sıkıştığında Don'u gidip görmesini öğütlemişti birçok kereler. Çünkü Don da çetenin adamlarından biriydi.

Fame'in izlediği Amerikan arabası olanca hızıyla uzaklaşıyordu. Sonunda gözden de yitti, Darna'nın aşağılarına doğru süzüldü.

Fame de arkalarından olanca hızıyla izledi onları. Ansızın yolun ortasında mavi giysili bir genç kadının durup elini salladığını gördü. Zara'ydı bu. Fame frene basıp arabayı durdurdu.

— Atla! diye bağırdı.

Zara bindi. Yüzü sapsarıydı, üzgündü ve çenesinin altında bir yer çürümüştü.

— İyi misin?

— Evet. Şiiri aldılar elimden.

— Sorun değil. Bende nasıl olsa bir kopyası daha var. Ne oldu böyle?

— Sen telefona gittikten sonra kabak kafalı bir adam geldi. Boşalan fincanları alacak sandım. Hiç beklemediğim bir anda üstüme saldırdı, eliyle ağzımı kapatıp ayağa kaldırdı beni, çırpındım ama başaramadım. Hem güçlüydü, hem de elinde bir tabanca vardı. Arabaya zorla bindirdiler beni, şiiri de aldılar elimden. Sonra beni aldığın yerde arabadan indirdiler.

— Kaygılanma, dedi Fame. Arabanın plaka numarasını aldım.

— O da şiiri aldı ama...

— Bende bir kopya daha var dedim ya...

— Evet, unutmuştum.

Fame'e baktı.

— Biz nereye gidiyoruz, peki? diye sordu.

— Don'un inine. Bakalım bir şeyler düşünelim biz de...

Fame'in arabası süzülürcesine yoldan kıvrıldı. Güneş gökte yükselmiş, sıcaklık giderek artmıştı. Fame arabayı topraklı yolda dikkatle sürüyordu. Yolun sonunda vadinin ağzı başlıyordu. Küçük bir vadiydi bu. İçinden kurumuş bir dere yatağı geçiyordu. Sağda solda küçük bir keçi sürüsü otluyor, tozun toprağın beyaza boyadığı sararmış ağaç yapraklarına erişmeye çalışıyorlardı.

Fame iki kez kornaya bastı, Don'a geldiklerini haberledi. Fakat Don ortalıkta görünmüyordu. Fame arabadan indi, kapıyı açtı, döndü ve arabayı küçük bir avludan içeri soktu. Tavuklar kaçıştılar. Evin gerilerinde bir ahır vardı, yanına birkaç tavuk kümesi sıralanmıştı.

İri kıyım, şişmanca, sakallı birisi kapıya çıktı... Mavi bir tulum giymişti...

İri kıyım, şişman birileri çıktı kapı önüne, kısa sakallıydı, mavi bir tulum giymişti.

Fame kontağı kapadı.

— Merhaba Don! dedi.

— Merhaba Fame, dedi Don, başıyla da Zara'yı selamladı. Merhaba Zara!

— Merhaba!

— Bir-iki satır konuşmaya gelmiştik, Don...

— Buyrun içeri, gelin!

Yavaş bir sesle konuşuyor, durmadan gülümsüyordu. İnci gibi dişleri vardı.

Fame ile Zara arabadan indiler, eve doğru yürürlerken Don, Fame'in arabasını ahırın arkasına çekti.

Ev, bir köy eviydi. Biraz loştu ama serindi. Pencerelerin tahta kepenkleri kapatılmıştı. Ortalık yerde uzun bir tahta masa odayı ikiye bölüyordu. Kıyıda köşede bir sallanır koltuk dikkati çekiyordu hemen. Zara gitti, ona oturdu. Fame de tahta sandalyelerden birini çekti.

Don da geldi, arabasının anahtarlarını Fame'e uzattı, karşısına geçip oturdu. Tulumunun göğüs cebinden bir cigara çıkarıp yaktı. İlk dumanı içine çekip sonra havaya savurdu.

— Eee, anlatın bakalım, ne var ne yok? diye sordu.

— Harker öldü... dedi Fame.

Don cigarasını ağzından çekti, bir şeyler söylemek istedi, söyleyemedi, öyle kalakaldı. Aynı anda iki araba arka arkaya avluya girmişler, durmuşlardı. İçinden tepeden tırnağa siyahlara giymiş adamlar çıktılar ve eve doğru koşar adımla yaklaştılar. Polislerdi bunlar. Başlarındaki adam öbürleri gibi siyahlar giyinmemişti. Fame bir baktı, tanıdı onu. Müfettiş Roland'dı.

Sürecek

TONTON AİLESİ Lunaparkta Heyecan

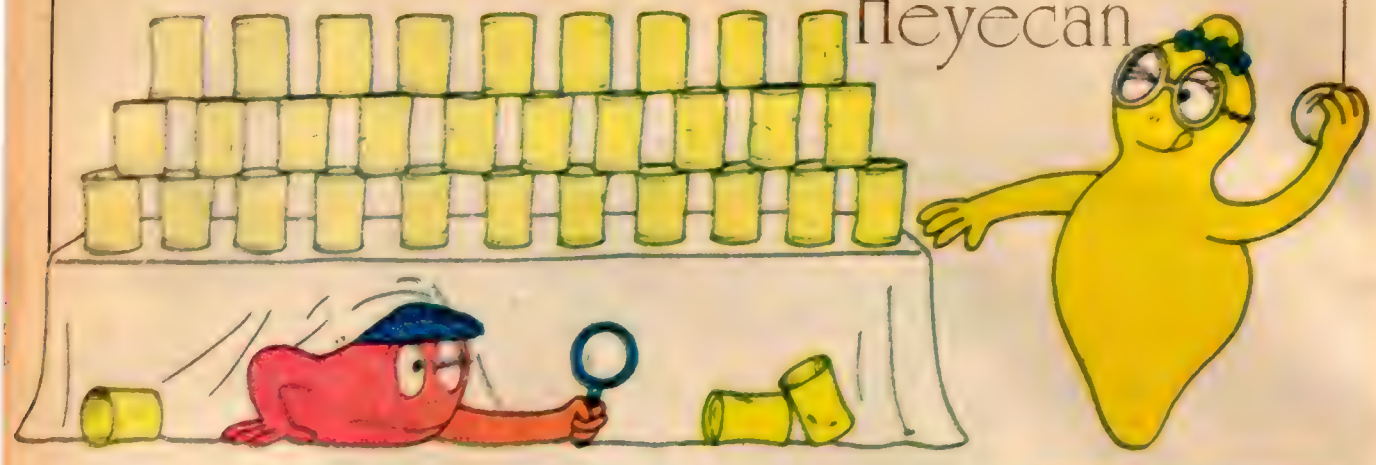

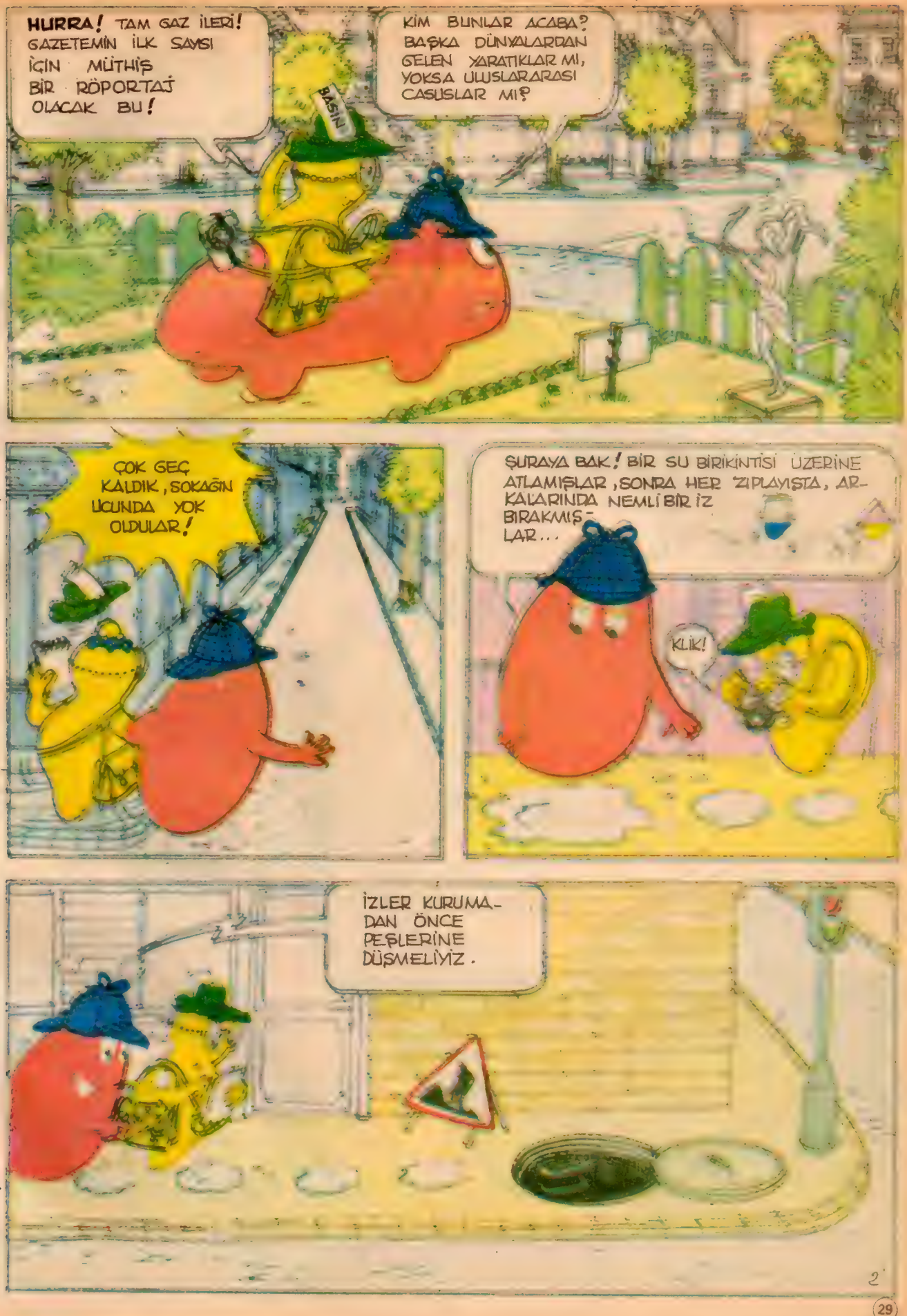
HURRA! TAM GAZ İLERİ! GAZETEMİN İLK SAYISI İÇİN MÜTHİŞ BİR RÖPORTAJ OLACAK BU!
BASIN
KİM BUNLAR ACABA? BAŞKA DÜNYALARDAN GELEN YARATIKLAR MI, YOKSA ULUSLARARASI CASUSLAR MI?
ÇOK GEÇ KALDIK, SOKAĞIN UCUNDA YOK OLDULAR!
ŞURAYA BAK! BİR SU BİRİKİNTİSİ ÜZERİNE ATLAMIŞLAR, SONRA HER ZIPLAYIŞTA, ARKALARINDA NEMLİ BİR İZ BIRAKMIŞLAR...
KLİK!
İZLER KURUMADAN ÖNCE PEŞLERİNE DÜŞMELİYİZ.
2

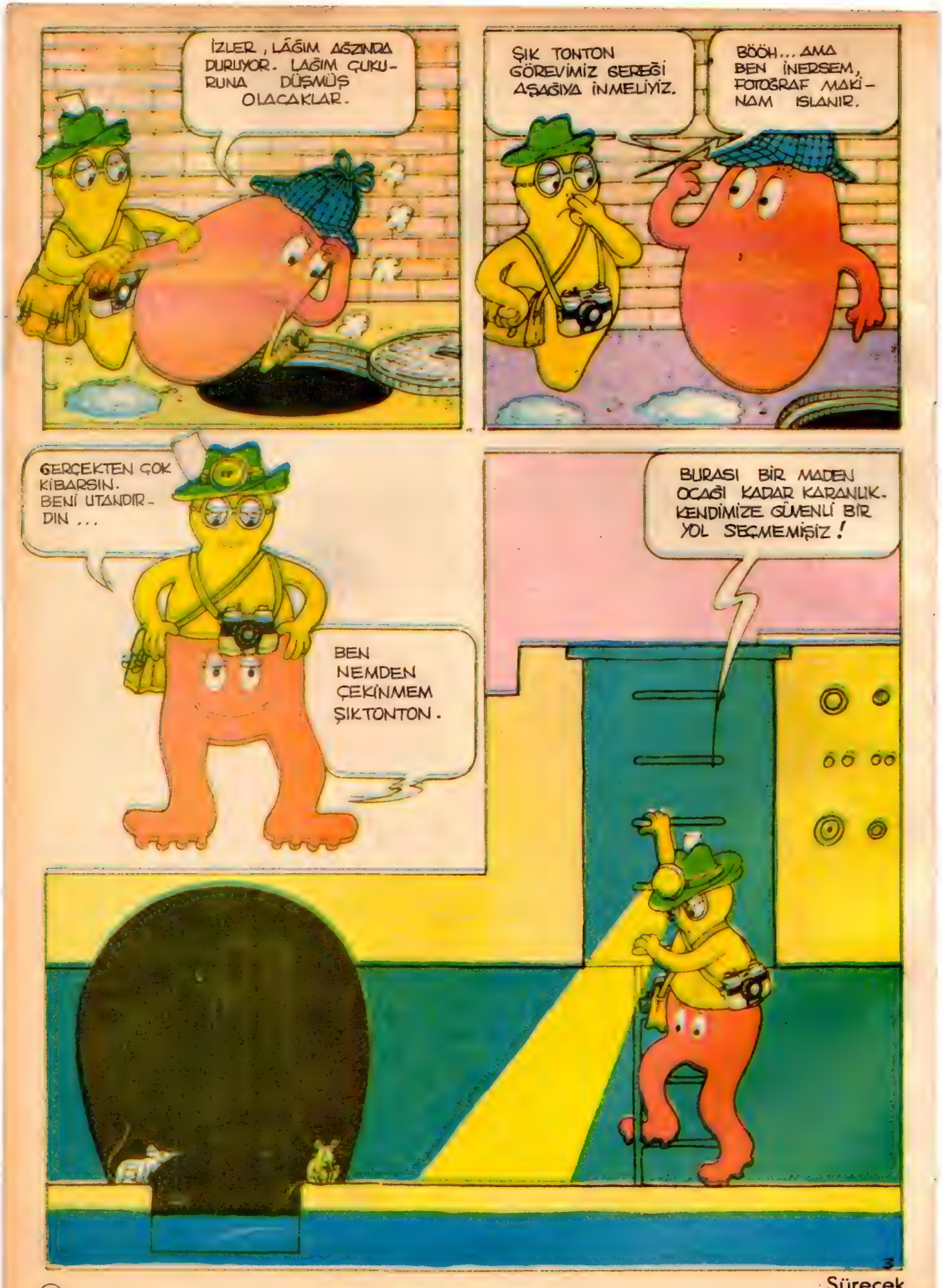
İZLER, LÂĞIM AĞZINDA DURUYOR. LÂĞIM ÇUKURUNA DÜŞMÜŞ OLACAKLAR.
ŞIK TONTON GÖREVİMİZ GEREĞİ AŞAĞIYA İNMELİYİZ.
BÖÖH... AMA BEN İNERSEM, FOTOĞRAF MAKİNAM ISLANIR.
GERÇEKTEN ÇOK KİBARSIN. BENİ UTANDIRDIN...
BEN NEMDEN ÇEKİNMEM ŞIKTONTON.
BURASI BİR MADEN OCAĞI KADAR KARANLIK. KENDİMİZE GÜVENLİ BİR YOL SEÇMEMİŞİZ!
3

Şürecek

SİNEMA TELEVİZYON

GEÇTİĞİMİZ YILDA TELEVİZYON VE ÇOCUKLAR

1982 yılı içinde TV'de çocukları ilgilendiren başlıca iki program vardı: Bunlardan biri, haber öncesi yayınlanan "Uykudan Önce", biri de pazar sineması... Bu ikisine cumartesi günleri yayınlanan çizgi filmi, aynı gün ekrana gelen eğitici programları da katabiliriz.

Pazartesi günleri, "Mavi Bilye", on üstünden 5 alabilecek bir programdı. Hem eğlendirici, hem eğitici olmayı amaçlayan program süresinin kısalığından ikisini de yarım bırakıyor, iki işlevini de tam yerine getiremiyordu. Salı, çarşamba ve perşembe günleri kısacık "Uykudan Önce" ile yetinmek durumundaydı çocuklar... Cuma günü ise iş hayli karışıktı. Örneğin "Tatlı Cadı" çocuklara mı, gençlere mi, büyüklere mi seslendiği belirsiz bir programdı. Daha doğrusu hepsine birden seslenmeyi amaçlıyor ama hiçbirine tam seslenemiyordu. Sonraları "Mavi Bilye"nin yerini "Tammy"; "Tatlı Cadı"nın yerini "Topak" aldı. Bu dört program içinde en sevileni, Topak oldu.

Sinemaya gelince... TV, bu alanda başarılı bir sezon geçirdi. Bir yıl içinde ekrana gelen 160 film içinde tüm ailenin birlikte izleyebileceği filmlerin sayısı gerçi azdı ama olsun... Yine de çocuklar ilgiyle, beğeniyle izleyebilecekleri 45 dolayında film buldular ki, bu da yaklaşık haftada bir film eder.

Bu konuda, en önemli sorun şu: TV günde 3 saat yayın yapıyor. Bu 180 dakika içinde çocuklara ayrılan süre bir gün 20 dakika, öteki günler ise 5 dakika... Evet, sadece 5 dakika... Bu, süre olarak da, oran olarak da çok az... 1983 yılında, bu oranın artması gerçekten çok yararlı olacak.

● Erdem ŞENER

ADİLE TEYZE KASETLE SESLENİYOR

Adile Naşit

"Uykudan Önce" adlı programın unutulmaz Adile Teyzesi, eski TV spikeri Ülkü Giray'dan aldığı öneriyi kabul etti ve ilk masal kasedini doldurdu. "Kuzucuklarım-I" adını taşıyan bu kasette birçok masal var.

"Adile Teyze", yılbaşından hemen sonra stüdyoya girip, iki masal kasedi daha dolduracak. Böylece kuzucuklarına ekrandan değilse bile, hiç olmazsa kasetlerle seslenecek.

«İNCE MEMED» TAMAMLANDI

● **Yaşar Kemal'in romanından uyarlanan filmde başrolü Peter Ustinov oynuyor...**

Yaşar Kemal'in ünlü romanı "İnce Memed"den uyarlanan film nihayet tamamlandı. "Nihayet" diyoruz, çünkü bu konu şöyle böyle 20 yıllık mesele... Romanı önce 20 th. Century Fox şirketi aldı. Sonra iki Türk yapımcısı, romanı filme almak istediler. Arada, bir dava açıldı. Bir filmin, izin alınmadan "İnce Memed"den sinemaya uyarlandığı iddia edildi. Derken ünlü sanatçı Peter Ustinov devreye girdi ve sonunda Yugoslavya'da çevrilen filmin çekimi tamamlandı. "İnce Memed"in stüdyo işlemlerinin de biraz uzayacağı söyleniyor. Bu durumda filmi en erken 1982/83 sezonunda izleyebileceğiz.

TELEVİZYON İLK KEZ YILLIK PLAN UYGULUYOR

Televizyon bugüne kadar hep genel bir plan yapar, sonra bunun ışığı altında üç veya dört aylık yayın dönemleri hazırlardı. Bu yıl, bu açıdan büyük bir değişiklik var. TRT, ilk kez TV için yıllık bir plan hazırladı. 1983 yılındaki TV yayınları, bu plana uygun olarak yapılacak. Tek bir örnek verelim. Her ay bir kez, "Ayın Konseri" ekrana gelecek. Bu program için ayrıldı, süre 45 dakika... Bir yıl içinde, bu programda ekrana gelecek 12 şarkıcının adı da saptandı, sıraları da belli... İlgililer, küçük bazı aksamaların dışında yıllık planın büyük ölçüde uygulanacağını belirtiyorlar.

YAVRUKURT GÖSTERİME GİRİYOR

Başrolünü 12 yaşındaki Kemal adlı bir çocuğun oynadığı "Yavrukurt" adlı film, Almanya'da sinemalarda gösterilmeye başlandı. Bir Alman yapımı olan filmde Almanca bilmediği için geri zekâlıların okuluna gönderilen bir çocuğun dramı işleniyor. Filmin en büyük özelliği, Almanya'daki yabancılar sorununa taraf tutmadan, tamamen objektif bir açıdan yaklaşması. Eleştirmenler film kadar, başroldeki Kemal'in oyununu da övüyorlar.

Pul

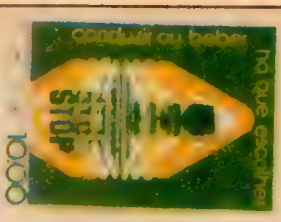

TRAFİK

Trafik kazaları her yıl biraz daha fazlalaşarak, binlerce kişinin ölümüne, ya da sakat kalmasına yol açıyor. Bu konuda kuşkusuz en büyük suçlular, trafik kurallarına uymayan yayalar ve sürücüler. Trafik haftası nedeniyle Arjantin ve Portekiz'de çıkarılan iki seri, konunun önemini vurguluyor.

VİETNAM

Bir Asya ülkesi olan Vietnam'da futbol, en sevilen sporlardan biridir. Vietnamlılar son yıllarda planlı bir çalışma uygulayarak, bu konuda Asya kıtasında "söz sahibi" ülkeler arasına girmişlerdir. Vietnam'da çıkarılan bu seri, "futbol"a ayrılmıştır.

YILBAŞI PULLARI

İSVEÇ

Kuzey Avrupa'daki ülkelerden İsveç, krallıkla yönetilir. İsveç de Noel ve yeni yıl pul serisine bir kiliseden alınan vitraylarla katılıyor.

Gönül Yazar'a Boykot Var!..

5 büyük gazinonun sahibi, bir toplantı düzenleyip, centilmenlik anlaşması yaptılar. Buna göre, hepsi Gönül Yazar'ı 1 yıl süreyle gazinolarında çalıştırmama kararı aldılar. Bir başka karar da Muzaffer Özpınar'la ilgili. Bu müzisyen de, gazinolara alınmayacak. Ayrıca stopajları bundan böyle sanatçılar kendileri ödeyecekler. Programlar organizatörlerle yapılmayacak.

Buna karşılık, ünlü şarkıcılar bunları "Uygulama olanağı olmayan temenniler" olarak nitelediler, "Görürsünüz, kısa sürede bozulur, her şey eskisi gibi olur" dediler. Bu tahminin birinci bölümü doğru çıktı., Daha bir hafta geçmeden, 5 gazinocudan biri topluluktan ayrıldığını açıkladı.

ÇÖZÜM: Hafiye 99, sürücünün otomobil yuvarlanırken anahtarı alacak zamanı olmadığını düşünüyordu. Yolun eğiminden yararlanarak arabasını itmişti. Böylece sigortadan yüklü bir para almayı düşünüyordu. Sürücü, Hafiye 99'un dikkatini gözönünde tutamamıştı.

CIMCIME

Bu sabah Mıymıy okula çok neşeli geldi. Bir kızkardeşi olmuş. Etekleri zil çalıyordu.

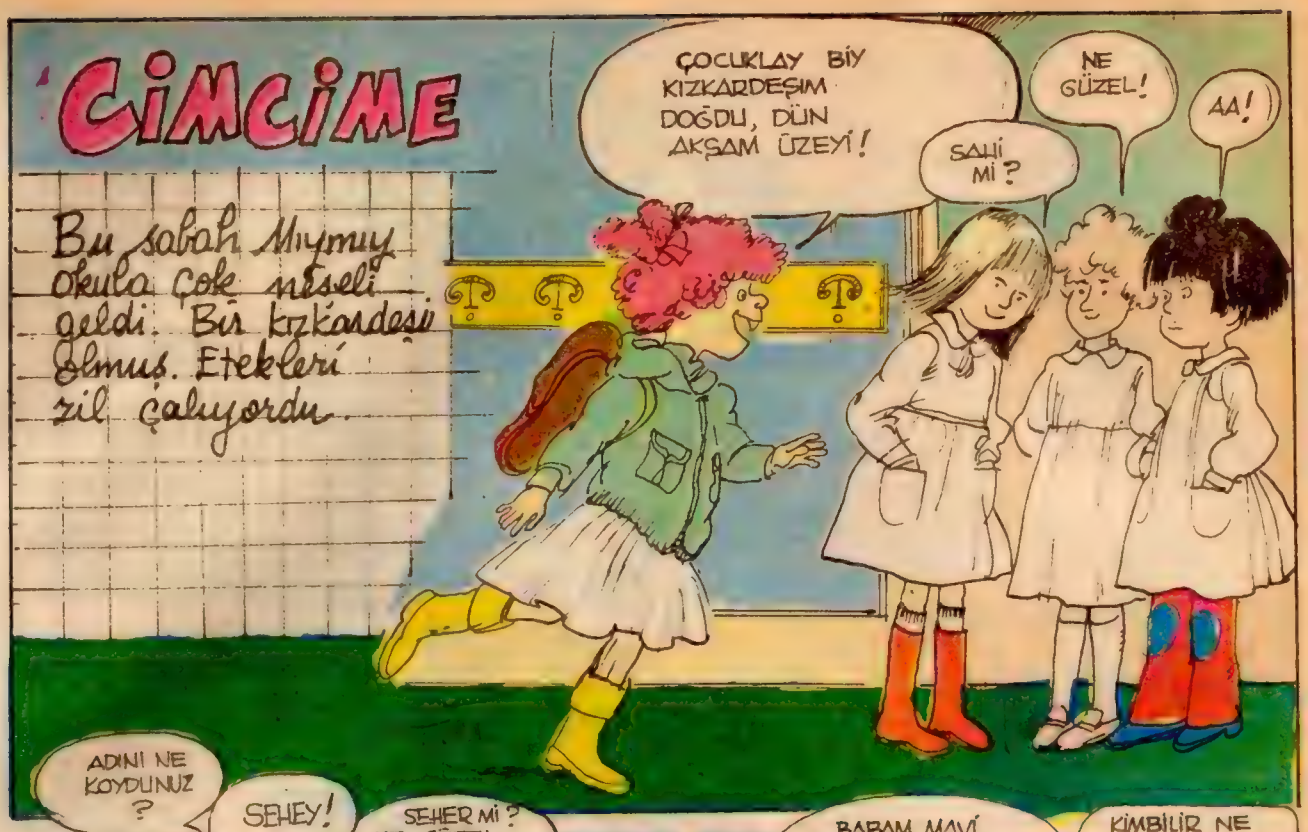

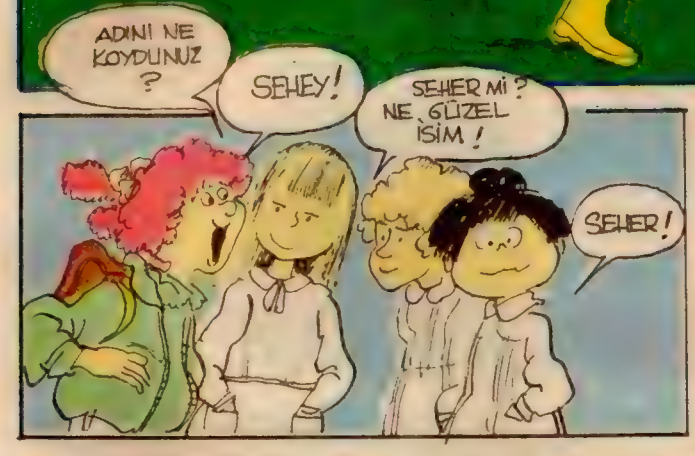

«ARMAĞAN YAĞMURU 83»

1000 OKURUMUZA

1000 SÖZLÜK DAĞITIYOR

BİLMECE BULMACA

25 FARK

Yukarıdaki iki resim arasında yirmibeş küçük fark var. Onları bulabilir misiniz?

ATLAR

Yukarıdaki atlardan yalnızca ikisi, birbirinin eşidir. Onları bulabilir misiniz?

LABİRENT

Bay Tarla faresi gözlüğünü kaybetmiş onu bulmasına yardımcı olur musunuz?

7 BENZER Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzer şekil var onları bulabilir misiniz?

Notkalı yerleri boyayalım bakalım ortaya ne çıkacak?

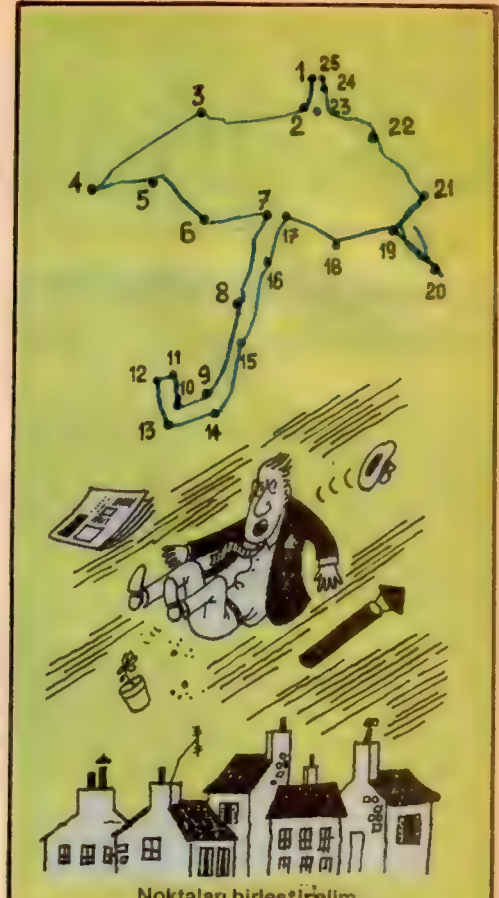

Noktaları birleştirelim, bakalım ortaya ne çıkacak?

YANITLAR

YİRMİBEŞ FARK: 1- Kızın sol elindeki fırça. 2- Sağdaki ressamın cebi. 3- Sağdaki ressamın şapkasının üstü. 4- Sağdaki ressamın sol paçası. 5- Arkadaki boya kutusundaki siyahlık. 6- Sağdaki ressamın dirseği. 7- Soldaki adamın yakası. 8- Tablodaki kadının yakası. 9- Altta kutuda sağdaki fırça. 10- Kızın elindeki boya kutusu. 11- Oturan adamın sol dizi. 12- Oturan adamın şapkasının kenarı. 13- Fırça bağlı sopanın ucu. 14- Sol üstteki pencerenin yanındaki çıkıntı. 15- Sağdaki ressamın fırçasının üst tarafındaki şekil. 16- Soldaki çerçevenin alt köşesindeki şekil. 17- Tablodaki kedinin kulakları. 18- Sol arkada tablodaki yuvarlak. 19-Yerde fırçanın altındaki kâğıt. 20- Sağda tablodaki hayvanın alt çenesi. 21- Solda oval kapının üstündeki çizgi. 22- Oturan adamın omuzu. 23- Sağdaki ressamın sol elinin başparmağı. 24- Sağdaki ressamın sağ dizinin arkası. 25- Kadın ressamın elbisesinin sağ kolu.

YEDİ BENZER: 1- Kadının bileziği, şövalyenin ayağındaki şekil. 2- Gardiyanın şapkasının önü, şövalyenin kolu. 3- Gardiyanın düğmesi, taburenin çivisi. 4- Gardiyanın kemerinin üstündeki şekil, fırçanın ucu. 5- Kürkün sol yakası, şişenin yanındaki şekil. 6- Çantanın kilidi, şişenin tıpası. 7- Soldan ikinci parmaklığın altı, yerdeki siyahlık.

TİYATRO: Radyo ile kravat o çağda yoktu.

ORKESTRA: 1- Sağdaki adamın ayağı. 2- Akordionun üstü. 3- Saksafonun ucu. 4- Sağdaki adamın ceketinin boyu. 5- Öndeki adamın dizinin altındaki uzantı. 6- Öndeki adamın burnu. 7- Saksafoncunun saçının altı.

okurdan okura

Bu sizin sayfanız Her türlü ürünlerinizi bekliyoruz.

ŞİİR

IŞIKLAR

Işıklar vardı benimle aylarca, yıllarca
O ışıklar ki beni götürdü, mutluluğa, refaha.
İçmişim ben o ışıkların hecesini, kelimesini.
Canıma işletmişim o ışıkların sevgisini.

Uçup gitmişim ben o ışıklarla beraber
Kars'a, Edirne'ye, Kastamonu'ya.
Öğretmişim çocuklara o ışıklarla beraber,
Bilgiyi tüm yurtta.

Olmamış ki hiçbir zaman o ışıklardan üstün
Anam, babam, kardeşlerim, kendi canım.
İşlemişim o ışıkların değerini her köşeye,
Anlatmışım onların öğrettiğini Anadolu'ya.

Kimse silemeyecek benden, silemedi de,
O ışıkların şefkatini, yakınlığını,
Üzülmem sarılırken kefenime,
O ışıklar unutturmadı yazsınlar mabedime.

Engin EREN

HATIRLIYORUM

Bir ağaç hatırlıyorum,
Gölgesinde oturduğumuz.
Yağmurdan korunduğumuz,
Bir ağaç hatırlıyorum.
Güldüğümüz ağladığımız,
Bir ağaç hatırlıyorum.
Bunaldığımızda sığındığımız.
Ve bir ağaç hatırlıyorum
Altında ayrıldığımız.

Şenay YILMAZ

Yaşar VAROĞLU

DÜNYANIN EN TATLI BABASINA

Sana her gün milyonlarca öpücük versem,
Sana her gün dünyanın en güzel haberlerini getirsem,

Senin hep en hoşuna giden,
Senin hep en ilgini çeken,
Konulardan bahsetsem,
Demişimdir çoğu zaman içimden

Ama tüm bu yazdıklarımı,
Yapmasam bile, babacığım;
Biliyorsun değil mi?
Seni ne çok sevdiğimi.

Zeynep BILGİN

KARDAN ADAM

Tostoparlak kafası,
Kafasında şapkası,
Elinde süpürgesi
Ne güzel kardan adam.

Havuçtan bir burnu var,
Kömürden gözleri var,
Kardan bir vücudu var,
Ne güzel kardan adam.

Levent DİNÇASLAN

HİKAYE

KAZLARIN MUTLULUĞU

Bir nehir geçerdi kasabanın içinden durgun, berrak suyuyla. Çalıları, kurbağaları, kazları ve en tatlı görünümü veren nilüfer çiçekleriyle kasabaya ayrı bir güzellik verirdi.

Kazlar çoğunlukla sürü halinde gezerlerdi. Ama içlerinden biri ayrılmış, yem arıyordu. Buluncaya kadar yüzdü ve bir yeme rastlayınca kaptı ve karaya çıktı. Sevinmişti yemi bulduğuna. Çünkü yeni doğmuş olan yavru kaz henüz yem aramasını bilemiyordu.

Aradan birkaç hafta geçmişti. Anne kaz, minik yavruya derenin sakin akıntısız bir yerinde yüzmeyi öğretmeye çalışıyordu. Bıkmadı, yılmadı. Sırtına aldı, her yolu denedi ve sonunda başardı. Yüzmeyi, su yüzünde kalabilmeyi, kanat çırpmasını öğretti ona.

Birden akla gelmedik bir olay geldi başlarına. şaşırmış kalmışlardı. Sakin sandıkları sazlıkların arkasından tüm dostları çıkmaya başladı. Hepsi birden minik yavruyu alkışlıyor, kutluyorlardı. Minik yavrunun şaşkınlığı geçtikten sonra:

— Gak, gak, gak, gak, diye teşekkür etti.

Kutlama töreni bitince kaz yavrusu karaya çıktı. Acıktığını anlamış olacak ki, tekrar dereye atlayıp yem aramaya başladı. Derenin çamurlu bir yerinde bulduğu solucanları afiyetle yedi.

NAZAN ÖZBAY

Mustafa DÜZSÖZ

MEKTUP ARKADAŞI

NİLÜFER AKAR: Onüç yaşındayım. Ortaokul 3. sınıf öğrencisiyim. Flüt, mandalin, keman, gitar, piyano ve akordiyon çalmak, bol bol kitap okumak, kartpostal, çiçek, kibrit kutusu koleksiyonu yapmak özel zevklerim arasındadır. Boş zamanlarımda voleybol, basketbol, tenis, ping-pong, yüzme, atletizm, binicilik ve resim yapar, bisiklete binerim. Fenerbahçeliyim. Ayrıca devamlı olarak bilim ve teknoloji alanındaki gelişmeleri izlerim. Dergi okuru ve yaşıtım olan kız, erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Gaz'osmanpaşa Cad. No: 11 Yalova.

MURAT ESER: 13 yaşında, ortaokul 1. sınıf öğrencisiyim. Arabalarla uğraşmak, sporla ilgilenmek, bisiklete binmek, pul biriktirmek özel zevklerim arasındadır. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Çiftehavuzlar, Tepegöz Sokak, No: 35, Daire: 36 Göztepe-Kadıköy-İstanbul.

DERYA KESİK: Ortaokulda okumaktayım. Yaşıtım olan arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Ben 13 yaşındayım. Özel meraklarım kartpostal, boş kibrit kutusu biriktirmek Müzik dinlemeyi de severim. Ayrıca okul basketbol ve voleybol takımında oynamaktayım. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: İhsaniye Mah. Lâle Sok. No: 35 Kat: 2 Bulancak-Giresun.

HAKAN KESİK: İlkokul 5'de okumaktayım. Yaşım 11, özel meraklarım poster biriktirmek, yüzmek, müzik dinlemek, basketbol ve voleybol oynamaktır. Tuttuğum spor kulübü Fenerbahçe'dir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: İhsaniye Mah. Lâle Sok. No: 35 Kat: 2 Bulancak-Giresun.

OSMAN DİLMEN: 15 yaşındayım. Lise 1. sınıfa gidiyorum. Özel meraklarım bulmaca çözmek, roman okumak, müzik dinlemektir. Adres: Kâzım Karabekir Cad. 3. Sok. No: 6 B Blok Daire: 25

HASAN YALÇINKAYA: 14 yaşındayım. Ortaokul son sınıfta öğrenciyim. Tenis oynamayı, ping-pong oynamayı, satranç oynamaktan hoşlanırım. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Seki PTT Fethiye-Muğla.

FIKRA

BULUŞMA

Bir gün adam karşı kapıyı olanca gücüyle vuruyormuş. İçerden "Kim o?" diye bir ses gelmiş. Adam "Ben sizi sormuyorum, sizin kapı bizim kapıyla buluşmuş da onu soruyordum" demiş...

APTAL

Bir gün öğretmen sınıfa neşeli girmiş. Sonra espri olsun diye: "Bu sınıfın en aptalı kim?" diye sormuş. Beş-on dakika geçmiş, kimse kalkmamış, sonra bir öğrenci ezile büzüle kalkarak yavaşça öksürmüş. Bunun üzerine öğretmen: "Demek sen kendini aptal yerine koyuyorsun" demiş. Öğrenci sıkılarak: "Hayır öğretmenim, sizin tek başınıza ayakta durmanız biraz ayıba kaçıyorda"

karikatür çiziyoruz..

KARİKATÜRLERİNİZ...

Bu hafta da, yine sözlerimizi kısa tutup karikatürlerinize olabildiğince yer ayırmaya çalışacağız.
Sonraki sayılarımızda söyleşilerimizi sürdüreceğiz.
Esen kalın...

Ahmet O.ŞAHİN
(GELİBOLU)

Selâmi BURHAN
(K.M.Paşa/BURSA)

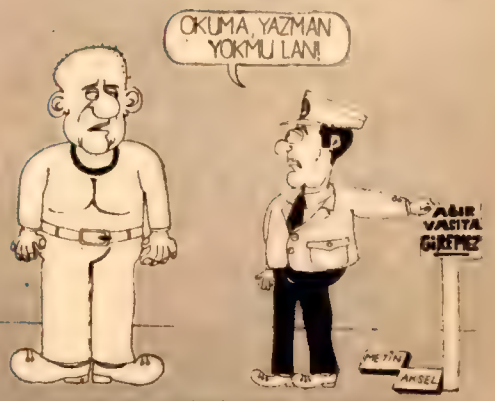

Metin AKSEL (Düzce/BOLU

GADDAR DAVUT

NURİ KURTÇEBE

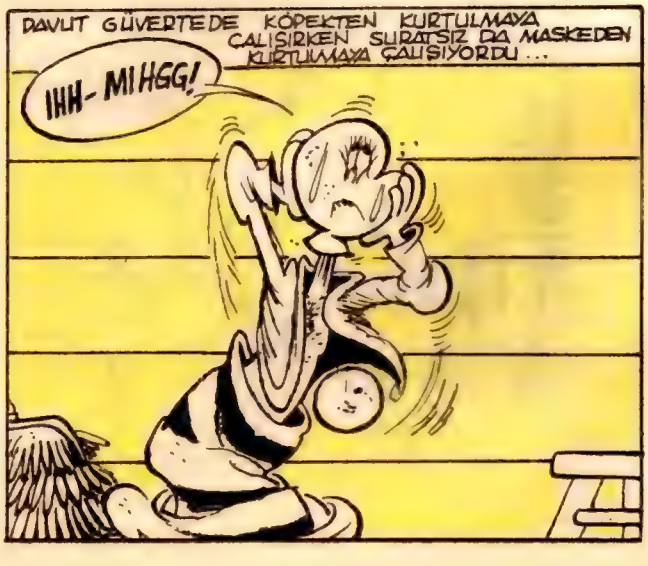

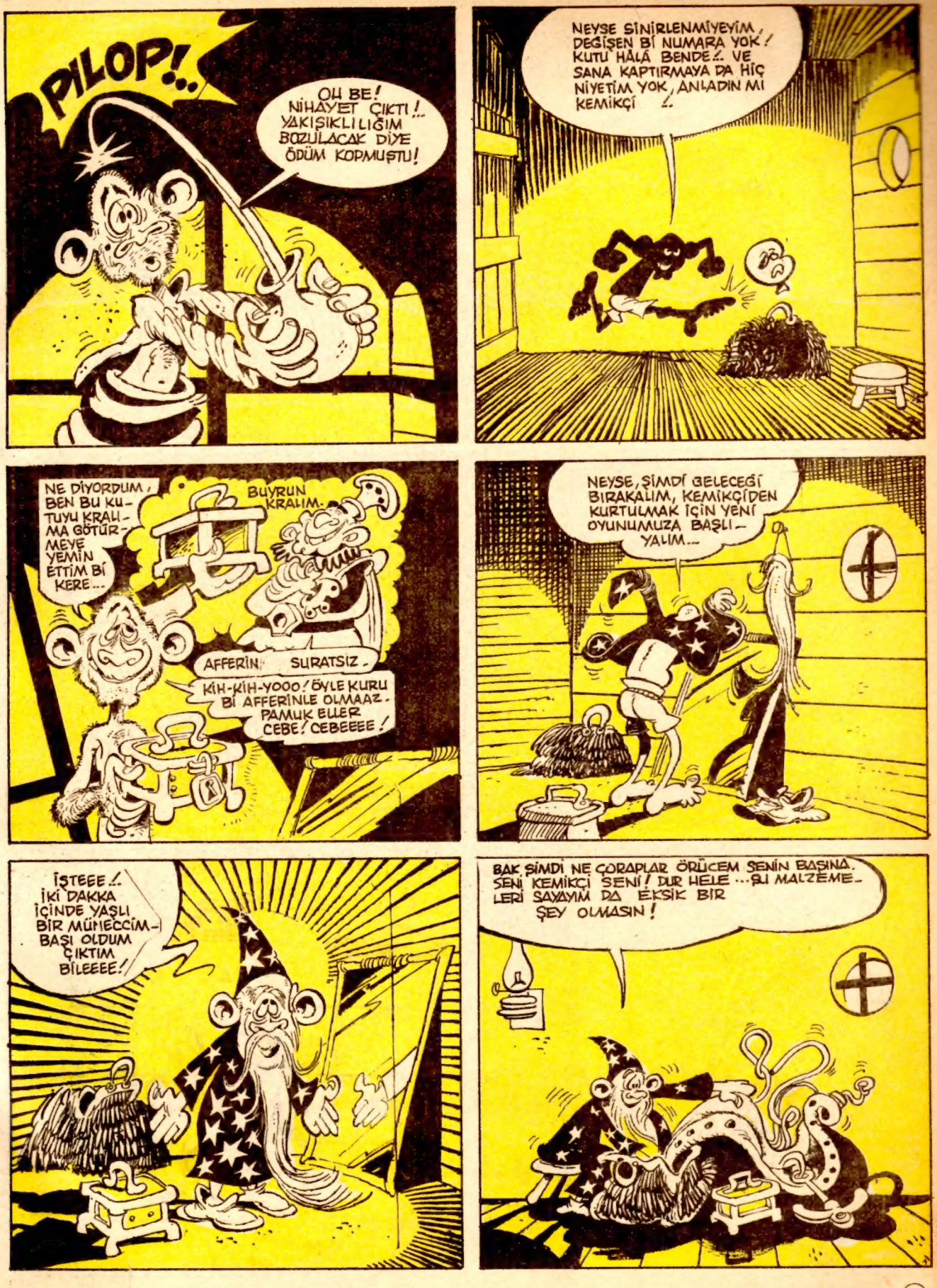
PILOP!..
OH BE! NİHAYET ÇIKTI!.. YAKIŞIKLILIĞIM BOZULACAK DİYE ÖDÜM KOPMUŞTU!
NEYSE SİNİRLENMİYEYİM, DEĞİŞEN BİR NUMARA YOK! KUTU HÂLÂ BENDE!.. VE SANA KAPTIRMAYA DA HİÇ NİYETİM YOK, ANLADIN MI KEMİKÇİ!..
NE DİYORDUM, BEN BU KUTUYU KRALIMA GÖTÜRMEYE YEMİN ETTİM BİR KERE...
BUYRUN KRALIM.
AFERİN! SURATSIZ.
KİH-KİH-YOOO! ÖYLE KURU BİR AFERİNLE OLMAAZ. PAMUK ELLER CEBE! CEBEEEE!
NEYSE, ŞİMDİ GELECEĞİ BIRAKALIM, KEMİKÇİDEN KURTULMAK İÇİN YENİ OYUNUMUZA BAŞLIYALIM...
İŞTEEE!.. İKİ DAKKA İÇİNDE YAŞLI BİR MÜNECCİM OLDUM ÇIKTIM BİLEEEE!
BAK ŞİMDİ NE ÇORAPLAR ÖRÜCEM SENİN BAŞINA. SENİ KEMİKÇİ SENİ! DUR HELE ...BU MALZEMELERİ SAYAYIM DA EKSİK BİR ŞEY OLMASIN!

AYNI ANDA GÜVERTEDE...
VAY CANINA! AZ KALSIN PARAMPARÇA OLACAKTIM- HAYVANLARI KORUMAYA ÜYE OLMASAYDIM GÖSTERİRDİM BEN SANA!..
DUA ETKİ SENİ SADECE DENİZE ATTIM!
BİR DAKİKA BAKAR MISIN YAVRUCUĞUM?
BEN Mİ? BUYUR DEDE HAYROLA?
BUNLARI TAŞIMAMA YARDIM EDER MİSİN DELİKANLI?
He
He
BUNLARI MI? HEPSİNİ Mİ?
EDERDİM, AMA ŞU ANDA O KADAR MÜHİM BİR İŞİM VAR Kİ HİÇ SORMA DEDECİĞİM- BİR KADINI KAÇIRMAMAM LAZIM DA-- KUSURA BAKMA- İYİ GÜNLER...
AH! AH! GENÇLİK İŞTE! AKILLARI FİKİRLERİ KIZ PEŞİNDE KOŞTURMAK... MEĞER DÜNYADA HİÇ MERT DELİKANLI KALMAMIŞ- YAZIK YAZIK. ARTIK AHH BU HAYAT ÇEKİLMEEEEZ!

Sürecek.

ARMAĞAN YAĞMURU 83

Her Hafta Televizyonlar, Radyolar, Sözlükler, Zekâ Oyuncakları, Walkman'ler, Kitaplar Dağıtıyoruz...

ALMANCA SÖZLÜK KAZANAN OKURLARIMIZ

1- Şenol Bozkurt (Malatya), 2- Suat Yazıcı (Kdz. Ereğli), 3- Arzu Kaya (İzmir), 4- Zeki Baş (İst), 5- Selahattin Bıçak (Adana), 6- Nevzat Dinçer (Eskişehir), 7- Pelin Düztepe (Afyon), 8- Yasemin Karabaş (Ankara), 9- Erol Gürel (İst), 10- İbrahim Karaoğlanoğlu (İskenderun), 11- Aydın Mehmet (İst), 12- İsmail Cem Karakaş (Antalya), 13- Müzeyyen Erdinç (Balıkesir), 14- Süleyman Caner (Manisa), 15- Zeynep Akşüt (İzmir), 16- Atilla Horşan (Amasya), 17- Barış İnan (Bursa), 18- Ziya Günay Özgürel (Edirne), 19- Nurgül Kızılkan (Zonguldak), 20- Hakan Başsüslü (Düzce), 21- Murat Tüzün (Ankara), 22- Tevfik Saka (İst), 23- Nilda Nisani (Hatay), 24- Mustafa Şinikçi (G.Antep), 25- Öyküm Özsoy (Manisa), 26- Moral Erol (Sivas), 27- Mesut Özdal (Bursa), 28- Emin Taşkıran (Balıkesir), 29- Gökçeçiçek Yurdakul (İst), 30- Serdar Ergün (Mersin), 31- Tansel Arslanoğlu (Kars), 32- Kerem Sezen (Adana), 33- Eyüp Eksin (Samsun), 34- Coşkun Çebi (İst), 35- Murat Hüftüler (İsparta), 36- İsmail Sarı (Denizli), 37- Kemal U. Yılmaz (Bergama), 38- Yüksel Tonyalı (Trabzon), 39- Berran Küçükoğlu (İst), 40- Eda Kaya (Ankara), 41- Turan Kunt (Amasya), 42- Zeynep Tuzcu (Adana), 43- Bülent Şimşek (Bursa), 44- Serkan Kip (Samsun), 45- Ülkü Bölük (İzmir), 46- Müge Türker (İst), 47- Halime Sağdıç (Muğla), 48- Salih Çakal (Afyon), 49- Cemil Fazla (Ordu), 50- Ebru Güngör (Mersin), 51- Besim Baranoğlu (Bursa), 52- Canan Avşar (G.Antep), 53- Hüseyin Ercan (Kıbrıs), 54- Halûk Kurttekin (Sakarya), 55- Kutay Bircan (Aydın), 56- Soner Zor (Bandırma), 57- Zeliha Özbek (Eskişehir), 58- Gülşen Alsan (İzmir), 59- Akın Avaz (Erdek), 60- Cebbar Eren (İst), 61- Mutlu Celep (Merzifon), 62- Devrim Kayaardı (Muğla), 63- Harun Ungan (Sivas), 64- Şebnem Uğur (Urfa), 65- Şakir Gökhasan (Afyon), 66- İbrahim Koç (G.Antep), 67- Mehmet Doğan (Ordu), 68- İlhan Kılıç (Ankara), 69- Naci Şatır (İst), 70- İhsan Kırmızıgül (Eskişehir), 71- Oğuz Yücel (İst), 72- Tevfik Arıcan (İzmir), 73- Murat Öner (G.Antep), 74- Ümit Kocamaz (Ankara), 75- Esra Alfandari (İst), 76- Hayati Bozkır (Ankara), 77- Ali Tabak (İst), 78- Aytekin Tanrıkulu (Beypazarı), 79- Özer Akdemir (Kayseri), 80- Haydar Duran (Çorum), 81- Sefer Alsanç (Ankara), 82- Aynur Kaplan (K.Maraş), 83- Hülya Batur (Bandırma), 84- Sunay Ömeroğlu (Bursa), 85- Latif Duru (Ankara), 86- Mustafa Eryılmaz (Hatay), 87- Mehmet Andaç (Ankara), 88- Figen Saygı (İzmir), 89- Hakan Akbaş (İst), 90- İsa Yaşar (Kırşehir), 91- Mehmet Karataş (Adıyaman), 92- Dilek Koçer (Ankara), 93- Mustafa Arha (İzmit), 94- Özgür Tarakçı (Manavgat), 95- Meral Doğan (İçel), 96- Mahmut Bulut (Trabzon), 97- Şakir Gökhasan (Afyon), 98- Ali Yeşilbağ (Konya), 99- Halil Bozyel (İzmir), 100- Ergün Sarper (Edremit), 101- Mustafa Şinikçi (G.Antep), 102- Hakan Barç (D.Bakır), 103- Caner Vargül (Kars), 104- İbrahim Karagöz (Hatay), 105- Mustafa Gençler (Tokat), 106- Nilgün Erk (Eskişehir), 107- Celil Settar (İzmir), 108- Kemal Yıldırım (İst).

ZEKA OYUNCAKLARI KAZANAN OKURLARIMIZ

1- Mügen Tektatar (İst), 2- Oya Akkor (İst), 3- İ. Halil Gültekin (G.Antep), 4- Fahri Erdinç (Giresun), 5- A. Derya Çelenoğlu (Antalya), 6- Müge Eskin (Edirne), 7- Demet Çakır (Kırşehir), 8- Arzu Karayel (İst), 9- Ebru Ergan (Ceyhan), 10- Asena Aynacı (Ankara), 11- Ali Şakir Arslan (Kars), 12- Simin Girişmen (İst), 13- Nesimi Boztaş (Erzurum), 14- Eşref Çetin (Burdur), 15- Cenk Özkazbek (İst), 16- Meliha Yazıcı (İst), 17- Naci Ağbal (Çorum), 18- Aydın Yörükoğlu (Kırklareli), 19- Özlem Ercan (Sarıkamış), 20- Melik Şengün (İst).

ÇOCUK KULÜBÜ

7673- M. Sayım Demirkol (İskenderun), 7674- Çiğdem Oğuzoğlu (Ankara), 7675- Burcu Konuşkan (Turgutlu), 7676- Nejat Gülay (İzmir), 7677- Şevki Aydın (Sakarya), 7678- Hakan Duralioğlu (Bilecik), 7679- Yücel Çağlı (İst), 7680- Cengiz Günal (Adana), 7681- Safi Orhan (Denizli), 7682- Yaşar Uğurdoğan (İst), 7683- Cem Çökük (İst), 7684- Ramazan Uğurdoğan (İst), 7685- Selçuk Kofan (İst), 7686- Ayşe Melek Yapa (Antalya), 7687- Fatma Duman (Bilecik), 7688- Filiz Duman (Bilecik), 7689- Ulaş Özükan (İzmir), 7690- Canan Yanağ (Bursa), 7691- Funda Kan (Anamur), 7692- Barış Kan (Anamur), 7693- Oktay Kartal (İst), 7694- Sezgin Tunç (Muğla), 7695- Mahmut Tohumoğlu (Adana), 7696- Ahmet Yardımcı (Rize), 7697- Ali Işıldar (Burdur), 7698- Ramazan Serinken (Denizli), 7699- Koray Turan (Erzurum), 7700- İsmail Gür (Ordu), 7701- M. Kemal Korkmaz (Malatya), 7702- Bülent Erdağ (İst), 7703- İlker Yaman (İst), 7704- Selda Beker (İst), 7705- Özlem Vardal (İst), 7706- Saide Tarhan (İst), 7707- Ashhan Çavdaroğlu (Ankara), 7708- A. Okan Çavdaroğlu (Ankara), 7709- İbrahim Yıldırım (İst), 7710- Ömer Tüztaş (İst), 7711- Hatice Gülşen (İst), 7712- Nazan Aksöz (İst), 7713- Ali Duran Polat (İst), 7714- Ersin Çolak (İst), 7715- İ. Erdem Ülgen (Ankara), 7716- Abdurrahman Ergüven (Urfa), 7717- Ali Murat Kabaharnup (Adana), 7718- Barış Kaan Kölüksüz (İst), 7719- Vedat Ali Yazıcı (Ankara), 7720- Hüseyin Eseroğlu (Ankara), 7721- İbrahim Altıparmak (Kula), 7722- Ömer Yürü (İst), 7723- Nurettin Çetinkaya (Konya), 7724- İsmail Ünlü (Manisa), 7725- M. Can Gül (İst), 7726- Levent Onur (İst), 7727- Barbaros Arsan (İst).

Türkbank Çocuk Tiyatrosu perdelerini açtı.
Çocuklar Tepebaşı Şehir Tiyatrosu'nda buluşalım.
Davetiyeler şubelerimizde.

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu
DAĞ DENİZE KAVUŞTU

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu
YARINI AKIL YAPAR

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu
KÜÇÜK HAKAN

TÜRK TİCARET BANKASI

heryerde 10TL.

ETİ

İŞGÜDER R.